

Schiller Instituttets bidrag til en japansk universitetsudstilling om Beethoven og Schiller

Michelle Rasmussen, næstformand for Schiller Instituttet i Danmark, bidrog med følgende artikel til Soka Universitys udstilling i Japan, "Beethoven og Ode til Glæden, en særlig udstilling til minde om 200-års jubilæet for premieren på 9. symfoni."

Bidraget til udstillingen blev anmodet, efter at en af arrangørerne læste hendes artikel, "*Alle mennesker bliver brødre: Den årtier lange kamp for Beethovens niende symfoni.*"

Udstillingen varer fra 1. november til 27. december 2024. Her er et link til Soka Universitys hjemmeside med billeder fra åbningen af udstillingen: [https://www.soka.ac.jp/daiku2024/](#) 11-1-12-27

Beethoven-udstillingshilsen

Kære Professor Takao Ito!

Jeg sender mine bedste ønsker til dig og Soka University for en vellykket udstilling om Beethoven og *Ode til Glæden* i anledning af 200-års jubilæet for den første opførelse af Beethovens 9. symfoni. Jeg ved, at den 9. symfoni ligger det japanske folk nært, og de fejrer med glæde nytåret til tonerne af *Daikoku*, *daiku* (den 9.).

1. symfonien slutter med en overraskelse – menneskestemmer, der udtrykker idéerne fra Friedrich Schiller, frihedens digter, fra hans digt *An die Freude*, *Ode til Glæden*,

flettet sammen med orkestret for at skabe et af historiens mest bevægende kunstværker – en gave til hele menneskeheden. Sjældent har der i menneskeheden historie været en dialog og syntese mellem to store sind på niveau med Friedrich Schiller og Ludwig van Beethoven, selvom de aldrig mødtes.

Beethoven skrev, at hans kald var “at bruge min kunst som et middel til at lindre en trængende menneskehed.” Ja, det er ud af denne passion for menneskeheden, at den skabende kunstner søger at bevæge sine medmennesker til at se ind i sig selv og finde deres egen kilde til kreativitet, medfølelse og længsel efter at gøre en udødelig indsats for hele menneskeheden.

Medstifteren af Schiller Instituttet, Lyndon LaRouche, påpegede, at nøglen til at forstå Beethovens kreativitet er at betragte ham som et af de største videnskabelige sind i menneskeheden historie – at hver ny komposition var en ny videnskabelig opdagelse. Derfor kan vi, når vi lytter til Beethovens værker og omgiver os med hans skabende geni, lære at være kreative selv, ligesom den mytiske Prometheus gav ild (*Götterfunken* – guddommelige gnister) og kreativitetens kraft til menneskeheden, hvilket gør det muligt for os at skabe noget nyt og give det videre til kommende generationer.

Det tog Beethoven mindst 31 år fra de første spor af ønsket om at sætte Schillers digt til musik, men med sin stadigt større beherskelse af musikalsk kreativitet lykkedes det ham endelig at komponere et mesterværk, hvor Schillers idéer og hans musik sammen hævede sig til en højere enhed.

I den 9. symfoni fremkaldte Beethoven Schillers budskab, at gennem omfavnelsen af Glædens guddommelige gnister, datter af en kærlig fader: “Alle mennesker bliver brødre.” Schiller forklarede selv sin idé med digtet:

“Lad os blive bevidste om en højere ideal enhed, og gennem broderskab vil vi nå denne tilstand... Glæden er smuk, fordi den skaber harmoni, og den er ‘guddommelig nedsteget’, fordi al

harmoni er afledt fra Verdens Herre og flyder tilbage til ham.”

For både Schiller og Beethoven var Glæde (Freude) uløseligt forbundet med Frihed (Freiheit), og symfonien blev en stærk manifestation for politisk frihed for hele menneskeheden til alle tider. Schiller var overbevist om, at vejen til frihed og sand viden findes gennem Skønhedens morgenport, fordi Skønhed forædler både vores følelser og intellekt, så de er i harmoni med hinanden, en idé, som han uddyber i sine *Brev om Menneskets Æstetiske Opdragelse*.

Hvad ville Schiller, der døde i 1805 før symfonien blev skrevet, have tænkt om den? Ironisk nok forstod Schiller, en af de største ordkunstnere, at musikkens kraft kunne føre os ud over ordenes domæne. Han skrev:

“Der er noget mystisk i musikkens virkning, at den bevæger vores indre, så den bliver et middel til forbindelse mellem to verdener. Vi føler os forstørret, opløftet, henført – hvad er det andet end i Naturens domæne at blive draget mod Gud? Musik er et højere, finere sprog end ord. I de øjeblikke, hvor sjælens ophøjede ytring synes for svag, hvor den fortvivles over at finde mere ædle ord, dér begynder musikkens kunst. Fra begyndelsen har al sang dette grundlag.”

Det er menneskets kreativitet, der adskiller mand og kvinde fra dyret. Det bør være samfundets mission at fremme den kreative mulighed, som, lig en kim, ligger hvilende i hvert barn og blot venter på kærlig næring for at kunne blomstre og skabe den smukkeste blomst, som til gengæld glæder og inspirerer andre til at udvikle deres eget kreative potentiale.

Der findes næppe en bedre læremester i kreativitet end Beethoven, hvis livslange stræben efter at perfektionere sine egne kreative kræfter, på trods af den lidelse hans tiltagende døvhed medførte, har været, er nu og vil for altid være en monumental kilde til studiet af kreativitet.

Lad os omgive os med de smukkeste kunstneriske skabelser fra fortiden og forhåbentlig genoplive evnen til at skabe sande skønne værker i fremtiden, så vi kan minde os selv om menneskehedens godhed, træde tilbage fra krigens afgrund og i stedet vandre sammen, hånd i hånd, mod en lys fremtid. Jeres Beethoven-udstilling vil være et vigtigt bidrag til denne indsats.

Michelle Rasmussen er næstformand for Schiller Instituttet i Danmark. Du kan læse hendes artikler om Beethoven og Schiller her: https://schillerinstitut.dk/si/tag/michelle_rasmussen/

Foto: SOKA University, Japan

**POLITISK ORIENTERING den 11. november 2024 med formand Tom Gillesberg:
Efter valget i USA: Organisér for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Klik her for lydfilen.**

Her er en bedre kvalitet lydfile:

<https://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2024/11/Stemme-115.mp3>

Organisér for Schiller Instituttets kommende gratis internationale videokonference lørdag-søndag den 7.-8. december 2024:

I Schillers og Beethovens Ånd – Alle Mennesker Bliver Brødre!

Forløbig invitation [here](#).

Tilmeld dig [her](#).

Kontakt os: 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk

Deltag i et fysisk og online mødet med formand Tom Gillesberg mandag den 11. november 2024 kl. 18:50

Schiller Instituttet i Danmarks formand Tom Gillesberg holder et møde mandag aften med titlen:

Efter valget i USA : Organisér for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Kontakt os for information om stedet eller for at modtage et live-streamnings link:

53 57 00 51, si@schillerinstitut.dk

Klik venligst ind kl. 18:50 så vi er klart til at begynde kl. 19.

Schiller Instituttet i Folketinget i forbindelse med Kulturnatten

I forbindelse med Kulturnatten, den 11. oktober, havde Schiller Instituttets delegation mange diskussioner med Folketingsmedlemmer, ungdomsorganisationsmedlemmer og andre i alle partiernes receptionsværelser. Det inkluderede seks partiledere. Vores dagsorden var at tale om nødvendigheden for at stoppe faren for atomkrig, både i forbindelse med krigen i Ukraine og Israels krige/militæraktioner i Gaza, Libanon og Iran, samt for at stoppe Israels folkemord i Gaza.

I stedet opfordrede vi dem vi talte med til at arbejde for en ny international sikkerheds- og udviklings arkitektur. Vi delte følgende flyveblad ud: Én løsning til at stoppe to regionale kriser fra at føre til tredje verdenskrig , men i stedet for afsnittet om vores interview med Malaysias fhv. statsminister Mahatir, havde vi trykt Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur.

**NYHEDSORIENTERING juni-juli-
august 2024: Et fornuftens**

råd, ikke et krigsråd

Indhold:

Opfordring til at skabe et Fornuftens Råd, 1

Sidste udkald før tredje verdenskrig – eller første skridt mod et nyt fredsparadigme? Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 62 den 9. august 2024, 2

Helga Zepp-LaRouche interview med Dialogue Works:

Er NATO blevet fuldstændig vanvittigt?

Israels satsning, der kan udløse kaos!, 4

Deltag i Den Internationale Fredskoalitions Zoom-møder hver fredag kl. 17-19, bagsiden

Download (PDF, Unknown)

Til minde om Olga Schweizer. Kendte danske musikere ærer dansk koncertpianist, en helt i Albanien

Af Feride Istogu Gillesberg

Read the English version below.

To koncerter med klassisk musik i juni ærede mindet om den danske koncertpianist Olga Schweizer Libohova, hvis mod gjorde hende til en albansk helt under Anden Verdenskrig. Den nyligt

oprettede dansk-albanske kulturorganisation, Lola Aleksi Gjoka-Selskabet, efter den første albanske pianist, Lola Aleksi Gjoka (1910-1985), arrangerede koncerterne i Albanien, den 3. juni i Libohova og den 7. juni i Tirana. De verdensberømte danske operasangere Stig Fogh Andersen, tenor, og Gitta-Maria Sjöberg, sopran, der var æreskunstnere, fik selskab af den danske pianist Knud Rasmussen og tenoren John Olsen samt denne forfatter.

Olga Schweizer Libohova (1886-1958) er bedst kendt i den lille by Libohova som "Madame Olga" eller "Zonja Olga" på albansk. Efter at have afsluttet sin uddannelse i Paris i begyndelsen af 1900-tallet gav hun talrige koncerter i europæiske hovedstæder, herunder Istanbul, hvor hun mødte den albanske intellektuelle Mufid Bey Libohova, som studerede på byens militærakademi. De to blev forelskede ved første blik og forlovede sig snart. De blev gift og bosatte sig i Albanien i 1909, hvor Bey Libohova spillede en vigtig rolle i skabelsen af nationen. Da Albanien endelig fik sin uafhængighed i 1912 efter 500 års besættelse af Det Osmanniske Rige, blev Libohova landets første indenrigsminister, senere finansminister og grundlægger af nationalbanken og landets valuta. Senere fungerede han som udenrigsminister.

Schweizers efterkommere fortæller historier om, hvordan hun elskede Albanien og dets folk. Derfor blev hun i Albanien, selv efter sin mands død i 1927. Hun tog sig af befolkningen i Libohova med et åbent hjerte og med hengivenhed og omsorg. Måske var det de karaktertræk, hun havde med sig fra sin danske opvækst, til at hjælpe mennesker i nød. Befolkningen i Libohova elskede hende for hendes venlighed og hengivenhed over for dem og gav hende det ærefulde navn "Madame Olga".

I 1944 kom den tyske hær til Libohova for at udføre en hævnaktion mod partisanerne i området. Nazisterne stillede alle de mandlige indbyggere, gamle som unge, op på en række for at likvidere dem. Men madame Olga, som havde set, hvad der skete, kom ud af sit hus og gik hen til den tyske officer, der

havde kommandoen. Hun stoppede ham i det øjeblik, han skulle til at beordre soldaterne til at skyde. På flydende tysk spurgte Olga officeren, hvad de havde gang i. Officeren var forvirret; han kunne ikke tro, hvad han hørte – en kvinde et sted langt væk, som talte flydende tysk! Han spurgte hende, hvem hun var. Hun undgik ham og sagde: "Jeg er en borger, som dem du har stillet op. Jeg er en borger, der lever med hverdagens bekymringer, sorger og glæder, ligesom alle andre her, hverken bedre eller værre end dem. Jeg nyder stor respekt fra borgerne her, og jeg beder jer om at lade dem gå."

Den tyske officer blev mere og mere forvirret; Olga blev ved med at sige, at disse mænd var uskyldige, og at de hundrede mænd var en del af hundrede familier, som hun alle kendte. Der var ingen partisaner blandt dem. Men officeren svarede, at han havde ordre til at skyde dem. Madame Olga forsikrede ham igen om, at der ikke var nogen partisaner, og sluttede af med at sige: "Jeg er som dem, så du må behandle mig som dem." Så stillede hun sig midt i rækken og sagde til officeren: "Hvis du tror, at disse mennesker er skyldige, hvilket jeg garanterer dig, at de ikke er, så skyd mig først!"

Der var stille et øjeblik.

"Hvem er du," ville officeren vide.

"Det er ikke vigtigt," var hendes svar. Officeren fortsatte med at spørge, og til sidst fortalte Madame Olga ham, at hun var Mufid Bey Libohovas kone. Det fik officeren til at ringe til den tyske kommandocentral i hovedstaden Tirana. Da den øverstbefalende hørte Libohovas navn, gav han ordre til at lade dem alle gå fri.

Olgas tapperhed er blevet genfortalt af alle efterkommere af dem, der blev reddet den dag og overlevede krigen, fra generation til generation. Hendes heltemodige handling er ikke blevet glemt, og hun lever videre i hjerterne på folk i Libohova den dag i dag. Men hendes heltemod blev først kendt

uden for byen efter kommunismens fald i 1991.

Beretningen om Olga Schweizer skal også bringes ud over Albaniens grænser. De danske musikere, der hørte historien fra denne forfatter, som foreslog en koncert til ære for Schweizer, var rørte og bærede over at være en del af en klassisk koncert til hendes minde. Andersen og Sjöbjerg rejste sammen med Olsen, Rasmussen og undertegnede til Albanien for at afholde de to koncerter med et dansk-albansk program.

En lokalpolitiker fra Helsingør og en større delegation af danske borgere samt medlemmer af Dansk Albansk Venskabsforening rejste også fra Danmark til begivenheden. I Libohova var byens torv fyldt med de lokale beboere, herunder borgmesteren, sammen med danskerne, den danske konsul i Albanien og repræsentanter for den albanske intelligentsia fra Tirana. Selv albanske familier, der bor i Grækenland, og som havde hørt om fejringen, rejste dertil for at deltage: Medlemmer af deres familier var blevet reddet af Olgas mod. Libohova blev omdannet til et historisk teater.

Fejringen begyndte med afsløringen af en smuk mindeplade med et portræt af Olga Schweizer, lavet af den albansk-danske billedhugger Bajramali Idrizi, som blev sat op ved indgangen til Libohova-familiens hus. Indvielsesceremonien blev efterfulgt af taler og en gruppe børn, der dansede. Højdepunktet kom med den klassiske koncert. Sammen med de berømte kunstnere i programmet var en albansk sopran fra Gjirokaster, en kendt albansk komponist af folkesange, Rolandi Cenko, og denne forfatter. Programmet omfattede ikke kun smukke danske sange af Peter Heise, Carl Nielsen og Matti Borg, men også albanske sange af Lola Gjoka, sunget af de danske æreskunstnere.

Koncertens skønhed, især Andersens og Sjöbjergs sang, bevægede alle de fremmødte. Som Kemal Libohova, en meget vigtig drivkraft bag denne begivenhed, sagde, havde hans bedstemor endelig fået den fejring, hun fortjente.

En mindre mindekoncert, arrangeret af den danske konsul i

Albanien, blev afholdt for diplomater på kunstgalleriet Kalo den 5. juni, Danmarks grundlovsdag. Den afsluttende koncert blev afholdt i den smukke koncertsal i Orthodox-kirkens kulturcenter i Tirana.

Fejringen af Olga Schweizer skabte en enorm interesse for hende. Mellem koncerterne i Libohova og Tirana sendte det populære albanske nationale tv-program "Ura" (Broen), som når ud til den albanske diaspora i hele verden, to væsentlige interviews om hendes liv. Det første program interviewede de albansk-danske freelancejournalister Ibrahim Xhemajli og Ixhet Lutfiu, som havde dokumenteret historien om Schweizer for tre år siden. Det andet interview blev gennemført med denne forfatter som arrangør af koncerterne.

Olga Schweizers eksempel kan være en inspiration til mod for mange, da vi lever i en tid, der kræver mod af flere og flere af os til at stå op for fred og retfærdighed, som i Sydvestasien, hvor folkemordet på det palæstinensiske folk fortsætter i Gaza, eller i NATO's krig i Ukraine, som må stoppes, før den bliver en atomar tragedie for hele menneskeheden. Må mindet om Olga Schweizers heltemodige handling for at redde sine medmennesker, selv med risiko for sit eget liv, inspirere os til at handle for menneskeheden, og må en musikalsk dialog mellem kulturer udvides og lægge grunden til fred mellem nationer og folk.

Boks: Masterclass med Gitta-Maria Sjöberg i Korca, Albanien
Den kendte danske operasangerinde Gitta-Maria Sjöberg holdt en todages masterclass på musikskolen Tefta Tashko, der er opkaldt efter en albansk operasangerinde, hvis sang fangede hjerterne i hele den nye nation. Skolen, både grundskole og gymnasium, integrerer instrumentalspil, sang og maleri i læseplanen). Skolen ligger i Korca, som engang blev kaldt "lille Paris", en smuk gammel by i det sydøstlige Albanien, tæt ved Ohrid-havet, med en lang kulturel tradition, herunder musik. Korca var hjemsted for den albanske bel canto-sangerinde Jergjia Filce Truja. Da hun vendte tilbage til

Korca efter at have afsluttet sine studier i Rom, var hun så heldig, at den første albanske pianist, Lola Aleksi Gjoka, var vendt tilbage til Korca på samme tid. Sammen begyndte de at give klassiske koncerter i Korca og andre byer. Den hidtil ukendte lyd af sange og arier af Schubert, Beethoven, Puccini og Verdi blev så elsket af befolkningen, at deres smukke musik dannede grundlag for en kulturel renæssance, der begyndte i slutningen af 1920'erne og begyndelsen af 30'erne.

Fem studerende deltog i masterclassen. Sjöberg var forbløffet over disse unge talenter på grund af kvaliteten af deres uddannelse og sangernes udviklede stemmer. De studerende var til gengæld meget begejstrede for at lære nye aspekter af sang, og absorberede alt hvad de kunne i løbet af de to dage.

En koncert for de studerende og Sjöbjerg, tilegnet Lola Gjoka, blev arrangeret af skolens direktør i samarbejde med byen på byens kunstgalleri. Nyheden om hendes besøg og masterclass spredte sig hurtigt og skabte begejstring i hele byen. Selv det nationale tv lavede en dokumentar, som blev sendt i nyhederne, om masterclassen og koncerten. Sjöberg viste sin respekt for albansk kultur ved at synge en albansk sang under koncerten. Ilir Zguri, direktør for Tefta Tashko, var meget glad for og beæret over Gitta-Maria Sjöbergs arbejde og udtrykte håb om yderligere samarbejde i fremtiden.

Download (PDF, Unknown)

You can subscribe to EIR here.

Sandhed versus 'fortælling'

7. juli 2024 (EIRNS) – Hvis det ikke var så ekstraordinært farligt, ville den nuværende strategiske krise næsten være komisk.

Den 9.-11. juli vil NATO holde topmøde i Washington D.C. for at koordinere den næste optrapning af deres kampagne for at udslette Rusland under dække af krigen i Ukraine. Lederne ved dette gallatraf vil omfatte den mumlende og desorienterede præsident Biden, hvis erkendelsesmæssige svækkelse netop er blevet udstillet offentligt for hele verden. En anden, Frankrigs Macron, har lige fået et af de mest forbløffende valgnederlag i moderne historie – og alligevel vil han spankulere rundt på scenen og muligvis mumle for sig selv “*Qu’ils mangent de la brioche*”. Og en tredje, Keir Starmer fra Storbritannien, stormede ind i embedet for 72 timer siden på lidt mere end det næsten universelle had mod hans konservative modstander.

Bortset fra en vigtig gruppe af krigsmodstandere omkring den ungarske premierminister Viktor Orbán, vil de alle sværge troskab til den “regelbaserede orden”, som aldrig er blevet defineret og faktisk ikke eksisterer; og de vil forpligte sig til yderligere hundredvis af milliarder dollars i dødbringende militær bistand til Volodymyr Zelenskyj i Ukraine – som ikke engang er Ukraines lovlige præsident på nuværende tidspunkt, eftersom hans præsidentperiode udløb den 20. maj 2024, da nyvalg planlagt til den 31. marts var blevet aflyst på grund af krigsretstilstand.

Det *gamle regimes* institutioner smuldrer faktisk hurtigere, end man kan nå at sige “vi opgiver aldrig vores spekulationsboble”.

Det er en krigskonstruktion, der ikke holdes sammen af meget mere end “fortællingen” om, at “Putin er ude på at genskabe

Sovjetunionen”, og “Putin vil invadere de baltiske lande som det næste, hvis Ukraine falder” – åbenlyst falske påstande, der ikke holder til en direkte gennemgang af præsident Putins offentlige udtalelser i de seneste årtier, for ikke at nævne det væsentlige faktum i den nyere moderne historie.

I sin tale til deltagerne i Den Internationale Fredskoalitions møde den 5. juli udsendte Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, en bred udfordring om at tage fat på denne såkaldte “fortælling”:

“Jeg tror også, at vi er nødt til at arbejde i dybden. Jeg tror, at det vi oplever lige nu er en gigantisk indsats for at erstatte virkeligheden med fortællinger. Og jeg tror på Platon, jeg tror på Sokrates og den sokratiske dialog. Jeg tror ikke, at nogen har patent på sandheden, men jeg tror, at den sokratiske dialog er en metode til, hvordan man kan nå frem til sandheden. Hvis vi ender i en verden, hvor alle sider bare forsvarer deres fortællinger, går sandheden tabt...

“Jeg tror, vi er nødt til at give en udfordring til historikere, journalister, undersøgende journalister og andre mennesker, der er optaget af historisk sandhed, om at rekonstruere, hvordan vi kom til dette punkt med en potentiel tredje verdenskrig. Hvordan mistede vi en utrolig historisk mulighed, som eksisterede for mere end 30 år siden med den tyske genforening, Sovjetunionens sammenbrud – som naturligvis ikke var en god ting for de mennesker, der boede der, det var et sammenbrud af deres system.

“Putin har sagt, at han betragter Sovjetunionens endeligt som den største katastrofe i det 20. århundrede, eller en formulering i den stil. Netop det Putin-citat bliver altid misforstået som om, at han ønsker at genskabe Sovjetunionen. Det var ikke det, han sagde. Han sagde det, fordi der i de følgende år af Jeltsin-perioden skete en afvikling af den russiske industrikapacitet fra 1991 til 1994, et fald til kun 30 % af den tidligere kapacitet. Det førte til et utroligt

kollaps af den befolkningsmæssige kurve. De mistede 1 million mennesker om året, fordi dødsraten steg i forhold til fødselsraten. Det var det, Putin henviste til; de omstændigheder, hvorunder Sovjetunionen kollapsede, førte derefter til sammenbruddet i 1990'erne, og dette er hvad han kalder denne katastrofe.

“Jeg tror, at alt lige nu er under kontrol af ‘fortællingen’: Man er nødt til at få folk til at tro, at fred er umulig, at Rusland skal besejres, og derfor er en sejr på slagmarken det, der er vigtigt. Det er den sikre vej til Tredje Verdenskrig.

“I Tyskland er det ikke engang længere tilladt at sige, at det, der sker i Ukraine, ikke er en uprovokeret angrebskrig fra Ruslands side. Hvis man siger det, kan man, som en af de tidligere talere påpegede, blive sat i fængsel eller arresteret eller straffet på en eller anden alvorlig måde.

“Jeg tror, at dette er enden på demokratiet, frihedens død, og jeg tror, at vi er nødt til at kæmpe for historisk sandfærdighed. Og derfor vil jeg opfordre alle deltagere i IPC-processen til at hjælpe med at rekonstruere, hvad der faktisk er sket siden 1989, siden muren faldt. Hvad var mulighederne? Hvordan blev de overset? Hvorfor blev de forpasset? Hvad kom i deres sted? For jeg tror, at en rationel bearbejdning af den historie er en vigtig ingrediens, så vi kan komme tilbage til en diskussion; for kun hvis man ser på, hvad der gik galt, kan man seriøst overveje, hvad der er nødt til at blive gjort for at rette op på det.”

Foto: NATO Photo

Tidligere udenrigsministre støtter retsopgør om “moralsk forkert” våbeneksport til Israel

Fra EU repræsentation i Danmarks hjemmeside 3. juli 2024 – For nylig har Mellemløst Samvirke, Amnesty International Danmark, Oxfam Danmark og den palæstinensiske menneskerettighedsorganisation Al-Haq lagt sag an mod Udenrigsministeriet og Rigspolitiet i sagen om den danske våbeneksport til Israel, skriver Information. Både Mogens Lykketoft, Villy Søvndal og Martin Lidegaard støtter sagsanlægget, da de mener, at det er moralsk forkert og samtidig kan det “meget vel” være et brud på internationale regler. Det er dog endnu ikke afgjort, om organisationerne får lov til at føre sagen, men i en lignende sag i Holland fastslog en appelret i Haag, at der er en klar risiko for, at Israels F-35-kampfly bliver brugt til at krænke den humanitære folkeret under bombardementerne af Gaza og derfor pålagde domstolen Holland at standse al eksport af dele til de israelske fly. Udenrigsministeriet skriver i en skriftlig kommentar: “Det er fortsat Udenrigsministeriets vurdering, at Danmarks tilgang til eksportkontrol, også når det gælder F-35-programmet, er i overensstemmelse med Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser i øvrigt. De to retssager om disse spørgsmål må nu gå deres gang ved domstolene.”

Information bringer en kommentar af Villy Søvndal, Martin Lidegaard og Mogens Lykketoft, tidligere udenrigsministre for hhv. SF, De Radikale og Socialdemokratiet. De skriver blandt andet: “Blodbadet, der er på vej ind i sin niende måned, er ubærligt at være vidne til. Og burde for længst have været bragt til ophør gennem massivt pres fra USA og Israels andre allierede, herunder også Danmark. Ubærligt er det ligeledes,

at Israels uproportionale krigsførelse gennemføres med våben leveret af vestlige demokratier, herunder Danmark. Dette er ikke bare moralsk forkert. Den danske våbeneksport til Israel kan også meget vel være et brud på de internationale regler for våbenhandel, som Danmark har tilsluttet sig. Hvorvidt det er tilfældet, skal de danske domstole nu tage stilling til. Og det støtter vi. Vi bakker således op om de fire civilsamfundsorganisationer, der har sagsøgt den danske stat – eller mere præcist Udenrigsministeriet og Rigspolitiet, der har ansvaret for at udstede tilladelser til eksport af våben. [...]

Vi håber, at retten vil sikre en effektiv kontrol med Danmarks overholdelse af reglerne for våbeneksport. Der er brug for at få afklaret, om Danmarks eksport af militært udstyr til Israel er lovlig. Og om de eksisterende eksporttilladelser er ugyldige og skal tilbagekaldes. Konkret handler det om, hvorvidt våbeneksporten til Israel strider mod EU's fællesregler for våbeneksport og FN's våbenhandelstraktat. Ifølge EU's fællesregler er det forbudt at godkende våbeneksport, når der er en klar risiko for, at udstyret kan blive brugt til blandt andet krigsforbrydelser." Information, s. 4,17 (03.07.2024)

Foto: Robert Sullivan, Flickr

**Schiller
diplomatisk
København:**

**Instituttets
seminar i**

Stop drabene, genopbyg Gaza og regionen med 'Oase-planen'

af Michelle Rasmussen og Marcia Merry Baker

9. maj – Schiller Institutet i Danmark afholdt den 8. maj et seminar i København for det diplomatiske samfund og andre gæster med temaet "Stopdrabene og begynd at genopbygge Gaza og regionen med Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling." Fire ambassadører og mange andre diplomater kom personligt fra tolv ambassader, som repræsenterede Sydvestasien og Nordafrika, nationer andre steder i Asien og Afrika samt Vesteuropa.

Publikum var intenst engageret i løbet af de tre timer, hvor de hørte de spændende præsentationer og deltog i dialogen, hvis fokus både var at bidrage til en øjeblikkelig afslutning på død og ødelæggelse i Gaza og at skitsere en udviklingsvej.

Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark, var ordstyrer og fremhævede Schiller Institutets aktuelle indsats i mange lande for at fremme dialogen om begrebet "fred gennem udvikling" i Palæstina, Israel og globalt for at bidrage til en ny økonomisk og sikkerhedsmæssig verdensarkitektur.

Den 13. april afholdt Schiller Institutet internationalt en daglang online-konference, som nu er tilgængelig i videoarkiv, med titlen "[Oase]-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien." Siden februar har en 14-minutters video cirkuleret om "Oase-planen".

Kort fortalt går konceptet ud på, at udvikling af infrastruktur til at levere pålideligt vand, strøm, transport, sundhedspleje, boliger og andre basale ting til støtte for moderne agroindustriel aktivitet er grundlaget for sikkerhed

af gensidig interesse. I Trans-Jordan indebærer det opførelse af nye vandledninger og nuklear afsaltning, nye højhastigheds-jernbanelinjer, der forbinder Afrika, Asien og Europa, rigelig elektricitet og meget mere.

I 1975 præsenterede statsmanden og økonomen Lyndon LaRouche (1922-2019) denne tilgang som "Oase-planen" for Sydvestasien, da han besøgte regionen, og samme år udsendte han også sit forslag til finansiering af "Den Internationale Udviklingsbank".

Schiller Instituttets invitation til hele det diplomatiske samfund i København opfordrede til diskussion af et nyt paradigme i denne ånd:

"Død, ødelæggelse og sult er blevet brugt som krigsvåben; økonomisk udvikling skal bruges som et fredsvåben: til at forvandle sværd til plovskær. Vi må alle handle nu for at stoppe drabene og starte genopbygningen.

Schiller Instituttets seminar i København vil være et vigtigt bidrag til dialogen om, hvordan vi kan bringe fred og velstand til denne lange lidende del af verden og indlede et nyt paradigme for internationale relationer."

Et videoarkiv på engelsk fra arrangementet den 8. maj i København er tilgængeligt her.

Talere: Fred gennem udvikling

De tre hovedpræsentationer begyndte med Helga Zepp-LaRouche, via videolink fra Tyskland. Hun er grundlægger og leder af Schiller Instituttet og har i årtier samarbejdet med sin mand, Lyndon LaRouche (1922-2019), om udviklingsdiplomati.

Den anden var H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian, Den Palæstinensiske Myndigheds ambassadør i Danmark. Disse to fortsatte i dialog deres udvekslinger, der blev indledt på den tidligere internationale Schiller Institut-konference den 13. april, herunder om det presserendespørgsmål om, hvorvidt "politiske" forskelle skal løses, før "økonomisk" udvikling

kan gennemføres.

Den tredje taler var Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, som er medforfatter til Schiller Instituttets bog fra 2017: *Extending the New Silk Road to Southwest Asia and Africa*, og har lavet den arabiske oversættelse af EIR-bogen: *The New Silk Road Becomes the WorldLand-Bridge*.

Helga Zepp-LaRouche begyndte sin præsentation med titlen: "Oase-planen: Fred kan kun opnås gennem udvikling" med de forfærdelige nyheder om starten på det israelske angreb på Rafah. Hun gav en global strategisk analyse af faren for regional og global krigsførelse og beskrev truslen om endog atomkrig fra optrapningen i Sydvestasien og som en udløber af NATO-Ukraine-Rusland-konflikten.

Zepp-LaRouche opfordrede diplomaterne til at samarbejde om at fremme "Oase-planen" som en løftestang for at nå frem til et nyt paradigme og en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, den eneste vej ud af den eksistentielle krise, som verden gennemgår. Hun beskrev sine ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som hun udsendte til international diskussion i 2022.

Stop drabene, begynd genopbygningen

H.E. Amb. Prof. Dr. Hassassian talte om temaet "Stop drabene og start genopbygningen". Han holdt en meget skarp tale om den igangværende tragedie for det palæstinensiske folk, konfliktens historie og hvad der er nødvendigt for at stoppe folkedrabet. Ambassadøren opfordrede de 12 lande, der var repræsenteret på seminaret, og det internationale samfund til at handle for at stoppe drabene, og han understregede behovet for en politisk løsning baseret på palæstinensisk suverænitet og understøttet af økonomisk udvikling. Diskussionen omfattede spørgsmålet om en to-statsløsning for Israel og Palæstina og, hvordan man kan sætte Oase-planen på den internationale dagsorden.

Ambassadør Hassassian taler ud fra lang erfaring og engagement. Han er tidligere ambassadør i Storbritannien og Ungarn. Han var vicepræsident for Bethlehem University på Vestbredden og professor ved University of Maryland, hvor han udviklede et kursus i konfliktløsning mellem Israel og Palæstina. Han var PLO's chefrådgiver i spørgsmålet om Jerusalems status. Han har en kandidatgrad i internationale relationer fra University of Toledo, Ohio, og en ph.d. i statskundskab fra University of Cincinnati, Ohio. Se hans interview den 15. marts 2024 med Schiller Institutet.

LaRouches Oase-plan

Hussein Askary præsenterede konkrete områder af den økonomiske geografi og udviklingsprincipperne i Oase-planens tilgang under emnet "Det umulige er selvpålagt: Fred gennem økonomisk udvikling er den eneste vej frem i Vestasien." Han udfordrede især aksiomerne bag nulvækstbevægelsen og dens politiske udtryk. Han forklarede, at udviklingsprincipper er baseret på den virkelighed, at menneskeheden kreativitet forvandler naturen.

Askary brugte eksempler fra sin nylige rejse til Xinjiang for at vise den kinesiske udviklingspolitik for at gøre ørkenen grøn. I diskussionsperioderne kom der mange forskellige spørgsmål op, bl.a. om der er for mange mennesker i verden, og hvad man skal gøre ved terrorisme i Vestafrika, hvor han understregede behovet for økonomisk udvikling som en modgift.

At fremme en global Oase-plan

I løbet af diskussionsperioden besvarede Helga Zepp-LaRouche et spørgsmål, der kom op ved at appellere til det Globale Syd om at lade deres stemmer blive hørt.

Et konkret forslag blandt debattørerne er, at Oase-planen skal være på dagsordenen på nogle af de symposier om sikkerhed, der hvert år afholdes af fonde og nationer. Palæstinensiske stemmer kunne formelt anmode om dette. H.E. Ambassadør Prof. Dr. Hassassian tilføjede at få diskussionen i gang på

universiteterne og understregede vigtigheden af Oase-planen som en katalysator for økonomisk udvikling og Schiller Instituttets og LaRouche-bevægelsens arbejde med at fremme den.

Den generelle reaktion på selve seminaret fra diplomaterne var, at de var taknemmelige for idéerne, som er meget forskellige fra det, der rutinemæssigt præsenteres. Som en asiatisk diplomat sagde: "Jeg er helt overvældet. Det vil tage mig dage at tænke over alle de nye ideer, der blev præsenteret."

Den umiddelbare mulighed for at udtale sig på en formel internationalplatform kommer kun to dage efter mødet i København, hvor FN's Generalforsamling den 10. maj har spørgsmålet om en palæstinensisk stat på dagsordenen til debat og formodentlig afstemning.

Helga Zepp-LaRouche rapporterede til Den Internationale Fredskoalition: "Det var et ekstremt vigtigt opfølgningsmøde på diplomat- og ambassadør niveau, og ud af dette møde kom en fuldstændig forpligtelse til at fortsætte organiseringen, løfte den op på et højere niveau ved at forsøge at få en stor international konference med deltagelse af stater om behovet for alvor at sætte Oase-planen, udviklingsplanen for hele regionen Sydvestasien, på dagsordenen."

**Dr. Izzeldin Abuelaishs tale
til Schiller Instituttets
konference**

om Oase-Planen den 13. april 2024

Den førende palæstinensiske læge og fredsaktivist Dr. Izzeldin Abuelaish holdte følgende tale ved panel 2 af Schiller Instituttets online konference om Oase-planen den 13. april 2024. Videoen var optaget dagen inden konferencen.

MICHELLE RASMUSSEN (Schiller Instituttet i Danmark): Hvilken betydning har ideen om fred gennem økonomisk udvikling og Oase-Plan-ideen, en fremtidig vision om samarbejde mellem et frit Palæstina og Israel, for økonomisk udvikling af hele området, og hvordan kan det være en vigtig måde at skabe fred på?

DR. IZZELDIN ABUELAISH: Ja, fred er en dynamisk tilstand; det er ikke en statisk tilstand. Fred er et forhold mellem og indeni, og dette forhold kan være socialt, miljømæssigt, uddannelsesmæssigt, politisk, kulturelt og socialt forhold. Vi har brug for midlerne til det. Fred overskrider det, vi kalder konflikt og vold, og det er den negative fred; det, vi kalder negativ fred – fravær af krig og konflikt. Men vi har brug for den menneskelige og positive fred, som er relateret til og forbundet med mange andre faktorer[?] og mange andre områder. Grundlaget for fred er selvfølgelig at have en negativ fred; at have den negative fred, hvor der er fravær af krig og konflikt, hvilket fører til stabilitet og bæredygtighed i udviklingen af andre forhold i relation til uddannelse, sociale forhold, miljø, og en del af det handler om økonomisk udvikling. Økonomisk udvikling er yderst nødvendig, men man har brug for fundamentet. Kernen i fred er fravær af krig og konflikt, som fører til økonomisk udvikling, sociale relationer, der udvikler sig mellem mennesker baseret på lighed, retfærdighed, frihed, respekt, medfølelse og værdighed for alle. Det er det, vi er nødt til at arbejde med i en omfattende holistisk tilgang, ikke på en fragmenteret måde.

For der er et samspil mellem disse sektorer: den økonomiske, den sociale, den politiske og den miljømæssige. Du kan se det i denne situation. Hvad skal vi gøre? Har vi fred med vores miljø eller ej? Vi gør skade på vores miljø, som du kan se med miljøforandringerne, klimaforandringerne, og hvad der sker i vores verden med den jord, vi lever på. Så vi er nødt til at lære, at fred er et forhold, der er baseret på samarbejde, partnerskab og deling af fælles interesser, der fører til stabilitet og bæredygtighed. Og det er meget vigtigt, at denne fred er dynamisk, så den matcher behovene og opdateringerne, for livet er ikke statisk, det forandrer sig hele tiden. Så vi har brug for denne fred for at kunne arbejde med den.

Jeg siger om det, at fred er en rejse, og på denne rejse er vi nødt til at være fleksible for at matche rejsen, med hvad behovene er. For fred, sundhed, demokrati, frihed, udvikling, lighed, retfærdighed, liv og uddannelse afhænger af, hvem du er, og hvor du er. Om du er mand, om du er kvinde, om du er barn, om du er gammel, om du er palæstinenser, om du er dansker fra denne verden. Så vi er nødt til at skabe noget fælles mellem folk for at tro på det og for at matche deres behov og for at handle ud fra deres behov.

Så jeg mener, at økonomisk udvikling er afgørende, når vi har den negative fred, afslutningen på krig og konflikt, og for at begynde at udfylde hullet i lighed og for at opnå lighed, frihed, retfærdighed og værdighed. Og selvfølgelig, vigtigst af alt, respekt for alle.

(Spørgsmål: Hvad kræves der nu for at rette op på denne katastrofe?)

DR. ABUELAISH: Det første skridt, prioriteten for dette selv nu er, at vi er nødt til at afslutte dette fortsatte igangværende folkemord. Vi er nødt til at stoppe blodsudgydelserne for at få en øjeblikkelig, permanent våbenhvile og en afslutning på krigen. For det andet er vi nødt til at starte seriøse forhandlinger for at sige: "Dette

er det sidste, der sker, som blodsudgydelse og krig.” Vi er nødt til at sætte en stopper for det, som jeg sagde, baseret på de internationale resolutioner. For jeg spørger: Hvor er vi i forhold til menneskerettighedskonventionerne? Hvor er vi i forhold til Genève-konventionen? Hvor er vi i forhold til FN's resolutioner? Vi ønsker at genoplive håbet i disse institutioner, fordi verden mistede sin tro, og offentligheden, folket, mistede deres tro på disse institutioner. Vi er nødt til at genoptage en opgave med de internationale resolutioner og de internationale institutioner. Vi lever i en disharmonisk verden, der for det meste er styret af politiske dagsordener, der tjener de politiske lederes politiske dagsorden, som sidder der for at kontrollere og dominere. De er fuldstændig afkoblet fra befolkningens behov. Så vi har først og fremmest brug for at sætte en stopper for dette folkemord og starte seriøse forhandlinger baseret på de internationale resolutioner for at sætte en stopper for besættelsen, for uretfærdighederne og vigtigst af alt for ansvarligheden; for vi har brug for ansvarlighed i vores verden. Enhver, der krænker – for når vi taler om vold, sker vold, når vi krænker nogens værdighed, rettigheder, frihed og selvfølgelig liv. Så vi er nødt til at have ansvarlighed, og parallelt med det, at starte spørgsmålet om økonomisk udvikling, som vil være i overensstemmelse med stabilitet og bæredygtighed. Tro mig, det vil sprede håb blandt menneskene at se en forandring i deres liv. Det er nøglen til succes for økonomisk udvikling baseret på at afslutte volden og konflikten, besættelsen og uretfærdighederne.

[Spørgsmål: Du har selv oplevet en tragedie, da tre af dine døtre blev dræbt af en israelsk kampvogn i 2009. Hvad er dit budskab til folk om at stoppe denne voldscyklus og stoppe dette had]?

DR. ABUELAISH: Mit budskab til folk er, at de skal begynde at være opmærksomme, for det, der sker i Gazastriben og de

palæstinensiske områder, er et folkemord, som du beskrev det. Det er en masseslagtning, massedrab, massefordrivelse, masseødelæggelse. Alle disse grusomheder, som palæstinenserne udsættes for under observation af det internationale samfund, bliver afsløret, og det udfolder sig dagligt. I er velkendte, respekterede journalister, mange journalister; mere end 100 journalister er blevet dræbt. Og børn er blevet dræbt; forældre; de har mistet deres familier; der er 17.000 forældreløse børn. Mere end 34.000 uskyldige palæstinensere er blevet dræbt. Når man ser det, er de fleste af dem – omkring 14.000 børn, omkring 10.000 kvinder. Hvorfor, når kvinder er fremtiden, og deres børn er deres fremtid og deres liv? De dræber livet. Så, hvad jeg kalder det, er et fremtidsdrab; at dræbe fremtiden. Så vi er nødt til at stoppe det.

Så jeg appellerer til verden om at zoome ind, handle og ikke bare se på, hvad der sker. Det påvirker os alle at se, hvad der sker. Det er smertefuldt; det er en forfærdelig situation, forfærdelig og hjerteskræende. Jeg føler [manglende lyd], da jeg netop i går var til Eid for palæstinenserne og muslimerne. Mange af de palæstinensere, jeg har set videoer med, . sagde: "Hvad kan du [manglende lyd]? Alle dem, vi elskede, vi så dem, min bror, søster, familier, de er alle væk." Bare den anden dag, du vil blive overrasket, besøgte min bror mine døtres grave, som du talte om. Selv mine døtres grave blev revet ned; stenene blev revet ned. Selv de døde, der er ingen nåde for de døde.

Så hvad kan vi gøre? Jeg opfordrer indtrængende det internationale samfund, som er ramt af det, der sker, fordi hvad der sker i Palæstina går på tværs af grænser, og på tværs af grænser er verden nu delt mellem de politiske ledere og offentligheden. Men offentligheden står fast, og jeg er sikker på, at offentligheden en dag vil sige: "Det er på tide at humanisere, at udligne, at stabilisere og at handle." Og vi er nødt til at lægge pres på de politiske ledere, der er partiske, medskyldige og ligeglade eller endog selektive for

at tjene deres egen dagsorden. Det er på tide at stoppe dem og få dem til at stå til ansvar for deres handlinger og blive smidt ud af deres embeder. Det vil være garantien for, at fremtiden er folkets fremtid, ikke de politiske lederes fremtid.

**POLITISK ORIENTERING med
formand Tom Gilleberg den 3.
april 2024:**

**Vestens “regelbaserede
verdensorden” afsløret:
Folke drab og brud på
international lov**

**Udskrift af interview:
Palæstinensiske Dr. Izzeldin
Abuelaish:**

Jeg vil ikke hade. Stop volden. Vælg håb og sameksistens

MICHELLE RASMUSSEN: Goddag, jeg er Michelle Rasmussen, vicedirektør for Schiller Institutet i Danmark. Mange tak, Dr. Izzeldin Abuelaish, for at give os dette interview. Du er her i København i anledning af premieren på en dokumentarfilm baseret på din bog, {I Shall Not Hate; A Gaza Doctor's Journey}.

Du er en palæstinensisk gynækolog/obstetriker og ufrugtbarhedsekspert fra Gaza, som nu bor i Canada. Du valgte dette område, fordi du ønsker at bringe liv til verden. Du har oplevet en dyb tragedie i krigen mellem Israel og Hamas i 2009, og nu også i 2024. Alligevel rejser du verden rundt med et budskab om håb og forsoning, og du er endda blevet nomineret til Nobels fredspris flere gange.

Hvad er din personlige tragedie, og hvad er palæstinenserens tragedie?

DR. IZZELDIN ABUELAISH: Tusind tak. Jeg er kommet til København i anledning af premieren på filmen {I Shall Not Hate}, som er min livshistorie. Historierne er ikke noget, man kan læse i en bog, historierne handler om den levende oplevelse, så folk kan lære af den og leve den. Der er erfaringer bag, og man skal vide, hvem det palæstinensiske folk er. Som et palæstinensisk folk, og for mig som en palæstinensisk flygtning, og det er vigtigt, hvis vi vil vide det, er vi nødt til at grave dybere og spørge, hvad der foregår, hvad der sker.

For at lære, for at forbinde og så for at handle. For de fleste af udfordringerne i vores verden stammer fra uvidenhed, arrogance og grådighed. Så som palæstinensisk flygtning er vi

nødt til at spørge, og det er det, jeg har lært, hvad meningen er med at være flygtning? En person, som har et hjem, som har et land, som har værdighed, og som pludselig bliver smidt ud med magt, for at være nøgen i verden, berøvet værdighed, privatliv. Et hjem er ikke for krige, et hjem er kultur, er liv. Det betyder meget. Det eneste, jeg ikke vil acceptere i denne verden, er at se nogen hjemløs, for når nogen er hjemløs, bliver han udstillet for verden. Der er ikke noget privatliv, der er ikke noget liv. Som palæstinensere har vi oplevet det; under Nakba [“Katastrofen”: den voldelige etniske udrensning af palæstinensere i 1948, efter at Israel erklærede sig uafhængigt], og selv nu oplever palæstinenserne det i Gazastriben. Ingen nation er blevet testet, som vi er blevet testet som palæstinensere.

Mit liv var krig. Som palæstinensere kæmper vi hver dag. Ikke fordi vi ønsker at kæmpe, men for at overleve, for at blive anerkendt i denne verden. Vi elsker livet, og vi ønsker at leve og give liv til andre, selv i katastrofetider, under krigen, den nuværende krig, smiler palæstinenserne. De giftede sig, der har været ægteskaber, fordi de ønsker at videreføre deres liv. Det er et budskab til verden om at vide, hvem palæstinenserne er. Det er derfor, jeg er kommet her, for dette budskab, hvorfra jeg kom som flygtning.

Og intet stoppede mig fra at opnå mine planer og drømme. Fra Jabalia-flygtningelejren, da jeg var barn, drømte jeg om at blive læge. Men drømmene er ikke bare drømme, og så vil de ske. Du er nødt til at have selvtillid. Du er nødt til at have håb. Når man taler om håb, er håb ikke bare et ord. Håb, du er nødt til at tro på det, og du er nødt til at arbejde hårdt for at opnå det. Intet ændrer sig spontant; du er nødt til at gøre noget for at skabe forandringen. Så jeg drømte om at blive læge, og jeg arbejdede meget hårdt for det.

Livet lærte mig, at intet er umuligt i livet – intet. Jeg tror ikke på umulige ting. Ordet umuligt findes ikke i min ordbog. Den eneste umulige ting i livet, jeg tror på, er at få mine

døtre tilbage til livet. Men de lever sammen med mig; de følger med mig overalt.

Som jeg sagde, fra Jabalia-lejren til Cairo Universitet for at få min MD [certificering], for at specialisere mig i obstetrik og gynækologi på Londons Universitet, for at komme tilbage, for at arbejde i Saudi-Arabien og i mange andre lande. At være den første palæstinensiske læge, der praktiserede medicin på et israelsk hospital. Det budskab er vigtigt. Da jeg arbejdede i Israel, arbejdede jeg der, fordi jeg troede på den mission, jeg har. Medicin og sundhed udligner, stabiliserer, socialiserer, harmoniserer og opretholder mennesker. Når jeg forløser et barn, kan ingen diskriminere eller skelne mellem det nyfødte barns gråd – palæstinensisk, israelsk, muslimsk, jødisk eller kristen. Det eneste skrig i livet, som betyder liv, er babyens skrig; det er et skrig af håb, og vi bliver glade, når vi hører babyen græde. Det betyder, at barnet er i live og har det godt. De er født frie og lige. Hvorfor tager vi ikke dette budskab med til at ligestille mennesker uden for hospitalernes grænser? Selv den fødende kvinde – ingen ved, hvem der har veer; om hun er palæstinenser, om hun er israeler, om hun er dansker, amerikaner, canadier. Det var det, jeg lærte, og det var det, jeg holdt fast i.

Så jeg specialiserede mig i ufrugtbarhed og IVF [vitro-fertilisering], og derefter et andet underspeciale, fostermedicin og genetik. Jeg ønsker altid at opnå ting, der imødekommer folks behov. Med genetik, på grund af co-sanguinitet [blodforhold/forhold mellem nære slægtninge] blandt det palæstinensiske folk – ønskede jeg at gøre noget, der hjælper samfundet. Det er medicin; det er akademisk uddannelse. Den akademiske uddannelse skal have en menneskelig, social, sund og fredelig indvirkning på samfundet. Vi underviser ikke bare i matematik og naturvidenskab. Vi lærer folk at være mennesker og at opføre sig som mennesker.

Den sidste ting er jeg stolt af, for jeg blev ikke født med en

guldske i munden. Mine forældre er simple landmænd; de blev smidt ud af deres hjemland, men de troede på, at deres børn udgør håbet. De investerede alt i deres liv for uddannelse. Så du kan se, at det palæstinensiske folk er et af de mest veluddannede folk i Mellemøsten, endog i verden. Og vi er fast besluttede, for nogen kan tage alt fra dig, men ingen kan tage uddannelsen fra os eller forhindre os i at blive uddannet. Den sidste ting er, hvordan jeg som palæstinensisk flygtning kom på Harvard? Jeg var heldig at få et stipendium til at gå på Harvard. Det eneste der trøstede mig, da jeg dimitterede fra Harvard, da jeg så mine kolleger og deres familier ved dimissionen, de var der alle sammen, men min familie kunne ikke komme, men det, der trøstede mig, var det palæstinensiske flag, som var hejst blandt andre flag. Det sagde: "Jeg er her. Jeg er Izzeldin Abuellaish. Jeg er palæstinenser; stolt af at være palæstinenser blandt dem, der er der."

Og hvad jeg har opnået nu. Jeg er på University of Toronto, professor, underviser kandidatstuderende, udfører en masse forskning, skriver, med en mission i livet. Det er det, vi har brug for, at folk har; at de spørger sig selv: "Hvorfor er vi her?" Vi er nødt til at have en følelse af formål. Når dagen er omme, skal vi forlade denne verden, men vi ønsker at efterlade en arv. Det er mit hovedmål; at have en indflydelse og gøre min del som menneske for at tænke på andre på en positiv måde. For jeg led, og jeg vil aldrig acceptere, at noget menneske lider. Menneskelighed bør sejre. Vi bør menneskeliggøre, ikke politisere. Jeg har ikke en dagsorden; den dagsorden, jeg har, er en menneskelig dagsorden, ikke en politisk dagsorden, økonomisk eller nogen personlig dagsorden.

Også for at sende et budskab til mine kære, til mine døtre, om at jeres hellige sjæle og ædle blod ikke var spildt. Det gjorde en forskel i andres liv, for i mit liv som palæstinenser, som en trofast person, er jeg kun ansvarlig over for Gud og over for mine døtre, som bor sammen med mig. Som du ser, ser jeg dem. De spørger mig hele tiden: "Hvad har

du gjort for os?" Jeg er fast besluttet på at give deres hellige sjæle og ædle blod en åre af håb og menneskelighed i denne verden, som er korrumperet menneskeligt, moralsk og etisk.

RASMUSSEN: Hvad skete der med dine døtre?

DR. ABUELAISH: Mine døtre – det sker nu for palæstinenserne i Gazastriben. Det samme som i 2009, [den israelske hær] Operation Cast Lead. Jeg accepterer ikke at kalde det en "operation", for den medicinske betegnelse for en kirurgisk operation bruger vi til at helbrede og hjælpe patienterne; ikke til at dræbe, ødelægge eller beskadige. Operationer, etisk og moralsk inden for medicin, skal være for at forbedre og helbrede folks sår; ikke for at skade og ødelægge. Så den 16. januar 2009, kl. 16.45, beskød en israelsk kampvogn mit hus og dræbte tre af mine døtre og en niece og sårede andre alvorligt. Jeg kunne ikke tro det; de var uskyldige mennesker. Jeg sagde til dem, mine døtre, at de skulle være fredsaktivister. Jeg sendte dem på fredslejre, til USA, alle steder. Og propagandaen og myten ...

RASMUSSEN: De tog af sted sammen med israelske børn.

DR. ABUELAISH: Med israelere, palæstinensere, jordanere. Jeg troede på de unge kvinders rolle og vigtigheden af deres indsats og aktiviteter. De var ikke menneskelige skjolde; de var uskyldige og studerede. Hvis jeg har 100 af mine døtre, er jeg stolt af dem. De var fokuserede på deres uddannelse; lærerne kæmpede for at have dem i deres klasser. Det lykkedes dem aldrig at få karakterer lavere end 97 procent i deres skole. De havde deres planer, de havde drømme. De planlagde og arbejdede hårdt for dem. Bessan, som var 21 år gammel, var ved at afslutte sin bachelorgrad fra universitetet. Jeg lovede at sende hende til London School of Economics. Mayar, som var 15 år, var nummer et i matematik i Gazastriben; hun planlagde at følge min vej og blive læge. Aya, som var 14, og som planlagde at blive journalist; at være de stemmeløses stemme, at tale

til andre. Min niece Noor, der var 17, og som planlagde at blive lærer.

Jeg ønsker ikke, at nogen på jorden skal se, hvad jeg så. Jeg ønskede at se Bessan, for jeg var der sammen med dem, sekunder efter at jeg havde forladt mine døtres værelse, da den første bombe kom. "Hvor er Bessan, hvor er Mayar, hvor er Aya, hvor er Noor?" De var ved at drukne i deres blod. Som de scener, du ser nu, vansirede, deres hjerner spredt ud over det hele. Mayar blev halshugget. Jeg kan ikke genkende dem.

Så hvad kan jeg gøre i det øjeblik? Når du ser dine kære blive dræbt foran dig? De er livet, de er håbet. Jeg er et familiemenneske, jeg har bragt dem til verden. Jeg afleverede dem med mine hænder. Jeg gav dem navne. Jeg ønskede altid at give dem de bedste navne, at være stolt af dem.

Så i det øjeblik mistede jeg troen på menneskeheden.

Det er det, der sker nu i Gazastriben. Palæstinenserne bliver dagligt dræbt, udsultet og berøvet alt. Og verden ser på. Det er en skam. Når jeg som læge ser en blødende kvinde, skynder jeg mig at stoppe blødningen, i stedet for at se på, hvad der sker. Verden skammer sig over, hvad der sker. Hvis de kommer for at stoppe blodsudgydelserne, hvad kan de så gøre? Vente på hvad? Vente på hvad; at få mere? Bløder vi som palæstinensere? Er vores blod anderledes end andres? Vi bløder alle den samme farve, vi elsker alle livet.

Det er på tide, at verden for en gangs skyld støtter menneskeheden og zoomer ind og handler positivt. At inspirere verden til at der er håb; at vi forandrer os. Vi diskriminerer ikke på baggrund af farve, etnicitet, religion, baggrund eller farven på øjnene eller farven på huden. Det er prøvestenen for det internationale samfund. Gazastriben er deres test. Hvad gør de? De ser på det i stilhed. Med hensyn til uretfærdighed, så er det uretfærdigt. Det er uretfærdigt.

I det øjeblik rettede jeg kun mit ansigt mod Gud som en

trofast person, mod Gud for at give mig styrken og visdommen til at håndtere tragedien. Og jeg er velsignet med at være læge og kunne håndtere nødsituationer. Så dem der blev dræbt, kunne jeg ikke gøre noget for; så jeg fokuserede på at tage mig af dem, der var sårede.

Og den første besked, der kom for at give mig støtte, var fra min søn, Mohammed, som var 12 år gammel. Hvorfor? Han så mig skrike, græde og have ondt. Han sagde: "Hvorfor græder du? Hvorfor skrider du? Du må da være glad." Jeg tænkte: "Hvad taler han om? Vil han have, at jeg skal være glad? Måske ved han det ikke." Jeg sagde: "Hvordan kan du ønske, at jeg skal være glad? Bessan, Mayar, Aya og Noor er blevet dræbt." Han sagde: "Jeg ved, at de er blevet dræbt, men jeg ved også, at de er lykkelige der. De er sammen med deres mor. Hun spurgte efter dem."

Fordi deres mor døde præcis fire måneder før, de blev dræbt. Jeg sagde: "Hvis dette palæstinensiske barn på 12 år tror på det, kan han undervise de politiske ledere, der iagttager, hvad der sker. Jeg behøver ikke at bekymre mig om ham. Jeg er nødt til at fortsætte mit liv, for livet er som Einstein sagde, som at cykle. For at holde balancen må man blive ved med at bevæge sig." Jeg fortsatte med at bevæge mig hurtigere, stærkere, mere fast besluttet på ikke at give op og ikke glemme mine dejlige døtre. Og den ed, jeg gav dem: "Jeg vil aldrig hvile. Jeg vil aldrig slappe af. Jeg vil aldrig give op." Det er derfor, jeg er her, indtil jeg møder dem en dag. For at møde dem en dag med en stor gave, nemlig at deres hellige sjæle og ædle blod ikke var spildt. Det gjorde en forskel i andres liv; ikke med kuglen, ikke med missilet. Det er med visdom; med modige, venlige ord og gode gerninger. Det er midlerne. For hvad gør du som journalist? Ord er stærkere end kugler. Kuglen dræber én gang, men ord er mere indflydelsesrige. Det er det, jeg gør med mit liv; det er derfor, jeg er her.

RASMUSSEN: Som du siger, er den tragiske ironi, at du havde

været en aktør for fred mellem Israel og Palæstina i mange år, før dine døtre og din niece blev dræbt. Som ung mand arbejdede du på en israelsk gård, og du fandt ud af, at familien var lige så kærlig som din egen familie. Dine døtre deltog i fredslejre med israelske børn. Du var den første palæstinensiske læge på et israelsk hospital. Du var med til at bringe israelere til dit hjem i Gaza en weekend om måneden for at nedbryde de fordomme, vi har over for hinanden. Du skrev endda, at du håbede, at dine døtres død ville være de sidste. Du sagde: "Nu er jeg nødt til at vælge. Vælger jeg mørkets vej, eller vælger jeg lysets vej? Mørket er giftigt had og hævn, eller lyset er at tage mig af mine andre fem børn og fremtiden?" Du håbede, at der ud af denne forfærdelige tragedie ville komme en måde at bygge bro over kløften på for at finde sandhedens lys, der kunne gøre det muligt for palæstinensere og israelere at leve sammen.

Kan du sige mere om, hvad din mission er nu?

DR. ABUELAISH: Min mission nu, og da jeg sendte mine døtre på fredslejr, og selv da jeg arbejdede på gården som 14-årig, var det første gang, for som jeg sagde, var mit liv krigen. Krig er ikke den soldat, der dræber og bliver dræbt. Krig er langt mere end den soldat, der dræber eller bliver dræbt. Krig handler om mennesker, om kvinder og børn. Kvinder og børn betaler den største pris i enhver krig. Krig er ikke det, vi ser på skærmen. Du ser, hvad der sker i Gaza; det er ikke det, der er krig. De usynlige omkostninger ligger langt ud over det, vi ser. Sårene i hjerterne og sindene og ånderne, som vil gå på tværs af generationer, fortsætter; det er permanent.

Jeg tænker altid på, hvad vi kan gøre med konsekvenserne af krig, som børnene vil bære med sig hele livet? Indtil nu, i den seneste krig, er mere end 32.000 palæstinensere blevet dræbt. Mere end 74.000 er alvorligt sårede. Gazastriben er det smukkeste for mig; Palæstina er et paradys for mig. Før krigen var Gazastriben et helvede, som det internationale samfund beskrev det. Før krigen var fire ud af fem børn i Gazastriben

mentalt syge. Nu er Gazastriben en spøgelsesby. Man kan ikke genkende kvartererne, gaderne. Folk er ikke dem, jeg kender.

For et par uger siden sendte de mig et billede af min nevø. Han er 24 år. Jeg var chokeret over at se ham. Han så ud til at være 45, 50. Gazastriben er nu håbløs, hjælpeløs, livløs, uden mad, uden vand, børneløs, forældreløs. Det er det tættest befolkede område med hensyn til befolkning, og det tættest befolkede område med handicappede, med forældreløse børn; 17.000 forældreløse børn. Familier blev udslettet.

Hvad kan vi sige? Hvordan kan vi sende et budskab om, at vi befinder os i det 21. århundrede? At vi lever i en menneskelig verden? At vi ønsker, at verden skal være i overensstemmelse med menneskelige værdier? For at bevise, at de levede efter disse værdier, men det forhindrer mig ikke i at sige min mening. Det er det, jeg opfordrer folk til at gøre; at sige fra. Hvad der sker i Gaza, og krigen der. Det er ikke der; det er på tværs af grænser. Krigen krydser grænser; man ser konsekvenserne over hele verden. Det er ikke palæstinensisk-israelsk – det er universelt. Vi har brug for, at det universelle, det internationale samfund for en gangs skyld står ved deres egne værdier, at de tror på dem – retfærdigheden, ligheden, friheden, værdigheden og menneskerettighederne. Hvem skrev menneskerettighedskonventionerne? De blev skrevet i Europa. Tror de på det eller ej? Hvis de tror på det, skal de leve efter det – ikke efter dobbeltmoral. Hvad der er hvidt, er hvidt; hvad der er sort, er sort. Og det er det, vi har brug for. Vi ønsker at genskabe tilliden til vores internationale samfund. Det er garantien for en stabil og bæredygtig verden.

Det er det, jeg forsøger at gøre og vil fortsætte med at gøre. Jeg tror på, at intet er permanent i livet. Intet er permanent, og intet er umuligt. Alt er dynamisk, og livet er en cyklus. Vi går op, og så går vi ned. Det er tid til forandring.

Jeg opfordrer de politiske ledere, som er der for at

repræsentere deres folk, de er tjenere og tjener folket selv. De bør lytte til folket. Kan du se, hvad der sker overalt i verden? Der er en kløft mellem den offentlige mening og de politiske ledere. De politiserer ud fra deres egne begrænsede politiske interesser eller dagsordener. Så det er på tide, at de har det moralske mod til at tage risici. At sige: "Vi slutter os til offentligheden for at nå offentlighedens mål."

For på den måde vil de redde palæstinenserne, israelerne og deres folk. De vil redde israelerne fra deres ekstremt destruktive lederskab af israelerne. Og også fordi enhver skade – det ekstreme politiske israelske lederskab er destruktivt for deres folk og for os som palæstinensere. Så vi har brug for nogen, der kan sige: "Det her er ikke godt for nogen. Vi er nødt til at gribe ind med det samme; nu, ikke i morgen."

RASMUSSEN: Du havde håbet, at dine døtres død ville være det sidste dødsfald i denne kamp. Nu, 15 år senere, fortsætter den endog i en meget større skala. Du sagde i et interview i sidste måned, at 20 medlemmer af din omfattende familie var døde. Hvad er årsagen til denne voldsspiral?

DR. ABUELAISH: Som læge, selvfølgelig, og som du nævnte, sagde jeg det: Hvis jeg kunne vide, at mine døtre var det sidste offer, der blev dræbt på vejen til fred mellem palæstinensere og israelere, så ville jeg acceptere det. Men det var de ikke; de var bare tal. Og jeg vil aldrig acceptere, at noget menneske bare er et nummer, eller det de kalder "følgeskadevirkninger". Mennesker er mennesker; de har navne, de har planer, de har håb. De har forældre, de har en fremtid, de har liv. Det er på tide at tale om mennesket som et menneske. Hvert menneske er verden for sine kære. Hvis man redder én, er det, som om man redder verden. At dræbe en, som om man dræbte verden. Det er derfor, jeg aldrig vil acceptere det, og jeg vil fortsætte med at kæmpe for menneskeliv og lighed.

Du taler om, hvad der er problemerne. Som læge lærte jeg, at

for at kunne behandle en patient, skal jeg have en præcis diagnose. Den præcise diagnose er sandheden, er lyset, der leder os i mørke tider. For når jeg har diagnosen, kan jeg sætte den rigtige behandling i gang.

Så hvad gør jeg for at få en præcis diagnose, når en patient kommer til mig? Jeg undersøger historien – ikke for at bebrejde patienten – men for at vide, hvad der er sket, og hvad der foregår. Derefter foretager jeg en gennemgang og nogle undersøgelser. Når jeg har en klar idé om diagnosen, kan jeg sætte den rigtige behandling i gang.

Som jeg sagde, er det sandheden, for Jesus sagde: "Søg sandheden, og sandheden vil gøre jer frie." Vi ønsker at være frie i denne verden. Så hvad skete der? Vi, som det palæstinensiske folk, vi er den palæstinensiske nation. Vi er det palæstinensiske folk. Ikke for at håndtere det på en fragmenteret måde. Når en patient kommer til mig og lider i sin hånd, ser jeg på hånden, men denne hånd er knyttet til den menneskelige krop. Den fejlslagne læge behandler sygdomme. Vi behandler ikke sygdomme; vi behandler mennesker, hele mennesker. Så jeg fokuserer ikke på hånden; hånden er knyttet til den. Måske er symptomet her, men smerten eller sygdommen er i selve kroppen. Så vi er nødt til at have en samlet, omfattende og holistisk tilgang.

Der er en palæstinensisk nation, og der er et israelsk folk. Den ene er besætter, den anden er besat. Den ene er undertrykker, den anden er undertrykt. Den ene har atomkraft (våben), og palæstinenserne har ikke denne atomkraft. Kulturminister [Amihai Eliyahu, fra partiet Otzma Yehudit, han prøvede, og han sagde det, selv [det israelske Knesset-medlem for Likud Revital "Tally"] Gotliv sagde: "bomb palæstinenserne med atomvåbnet." Og forsvarsminister Yoav Gallant sagde: "Palæstinenserne er ikke mennesker, de er dyr." Det er tilskyndelser. Jeg opfordrer folk til, at hvis de ikke har et godt ord, så lad være med at sige et dårligt. Ord gør ondt; de gør mere ondt end noget andet. Det er diagnosen. Vi ønsker, at

palæstinenserne skal være frie, og at israelerne skal være frie. Selv besættelsesmagten er ikke fri.

RASMUSSEN: Men du talte om behovet for at bryde voldscyklussen i form af hævn...

ABUELAISH: Hævn vil aldrig virke.

RASMUSSEN: Modhævn...

ABUELAISH: Aktion og reaktion vil ikke hjælpe.

RASMUSSEN: Og at der ikke er nogen militær løsning.

ABUELAISH: Jeg sagde det klart, og det er, hvad min datter Bessan, Gud velsigne hendes sjæl, sagde til mig, da hun var 14 år gammel: "At besvare vold med vold løser ikke noget problem." Aktion og reaktion, denne onde cirkel hjælper overhovedet ikke. Vi har noget negativt, vi behøver noget positivt. Vi er nødt til at opnå ligestilling mellem palæstinensere og israelere, ikke besætter og besat, men fri og fri, baseret på lighed, retfærdighed, frihed for alle og værdighed for alle. Det sagde jeg klart og tydeligt. Vi er begge, som palæstinensere og israelere, som siamesiske tvillinger. Ingen kan vende ryggen til. Enhver skade på den ene vil påvirke den anden. Vi lever og sejler i samme båd, og vi må ikke tillade nogen at gøre skade på en anden; vi skal nå kysten fredeligt, på lige fod. Så jeg har sagt det: Israelernes fremtid, sikkerhed, uafhængighed, frihed, værdighed og liv er forbundet, sammenflettet, uadskilleligt og indbyrdes afhængigt af palæstinenserne sikkerhed, frihed, rettigheder, værdighed og liv. Det er den eneste måde, som er en garanti for et langvarigt, stabilt og bæredygtigt forhold.

Selv ordet "fred" taler vi om nogle gange. Fred er ikke et ord; det er ikke et ord, vi taler om. Vi ønsker fred, men ingen beder os om at grave dybere. Hvad er det for en fred, vi taler om? Folk har mistet troen på den, fordi de ikke kan se den. Fred er en relation. Det er et forhold mellem to parter.

Jeg har et fredeligt forhold til dig baseret på respekt, hvor vi lytter til hinanden.

Vi er nødt til at have fred mellem os og miljøet. Har vi fred med vores miljø, med Jorden? Vi gør skade på vores jord, vi gør skade på vores miljø. Vi har ikke engang fred med det miljø, vi lever i, så vi har brug for denne fred. Der er visse behov. Fred er målet, men vi har brug for midlerne til at opnå denne fred.

Hvad er midlerne? Nummer et: respekt, lighed, retfærdighed for alle, værdighed for alle, liv for alle. Når vi opnår disse forudsætninger, vil fred være en konsekvens. Og det er det, vi har brug for til at ændre vejen, ikke at starte fra bunden. Start med de grundlæggende krav, det vigtigste fundament for fred, og byg derefter. Bygningen vil være fred, men du er nødt til at etablere midlerne.

RASMUSSEN: For lige at følge op på det, så skrev du i din bog: "Mens det internationale samfund er imod raketter og selvmordsbomber, så er jeg også imod at lukke døren for de mennesker, der lider. Jeg beder om et anstændigt liv for palæstinenserne. I stedet for at bygge en mur skal vi bygge en bro."

Som et minde til dine døtre, Bessan, Mayar og Aya, grundlagde du Daughters of Life Foundation. Og på jeres hjemmeside står der: "Had er ikke et svar på krig. I stedet er åben kommunikation, forståelse og medfølelse de værktøjer, der skal til for at bygge bro over kløften mellem israelske og palæstinensiske interesser. Alle kan leve i harmoni, og alle kan nå deres fulde potentiale åndeligt, følelsesmæssigt, fysisk og intellektuelt."

Hvorfor kaldte du din bog {Jeg vil ikke hade}?

ABUELAISH: Jeg kaldte min bog {I Shall Not Hate}, fordi folk efter tragedien plejede at spørge mig, og de spurgte min datter Shatha – Christiane Amanpour spurgte hende i et

interview: "Hader du?" Min datter, Shatha, som er 17 år gammel, og som jeg også sendte på fredslejr, sagde, at svaret var: "Hvem skal man hade?" Folk spurgte mig: "Hader du?" Jeg sagde: "Hvorfor stiller man mig det spørgsmål?" Så jeg begyndte at lære om had; at lave en masse litteraturgennemgang. Jeg kom til den konklusion, at baseret på lærebøgernes definition af had, betragtede de det som en følelse eller en adfærd. Reaktionen på hvad som helst fra en person, der bliver udsat for skade, er at hade gerningsmanden. Så jeg fortalte: "Som læge ved jeg, at had ikke er en følelse. Had er ikke en følelse eller en adfærd. Had ligger langt bag det. Og det er det, jeg har offentliggjort. Jeg lavede en masse research om det. Had er en destruktiv sygdom, der smitter en selv eller et samfund. Det er resultatet af påvirkning." Så jeg bruger min medicinske uddannelse. Den offentlige sundhedstilgang, den immunologiske tilgang, til at tillempe det på had. Så hvorfor ønsker folk, at jeg skal blive ramt eller syg af denne sygdom, der hedder had?

Had er en gift; det er en gift, som er giftig for den menneskelige krop. Det er en ild, der brænder kroppen; det er en kræftsvulst indeni. Hvis vi sidder her, og en person, der har gjort dig virkelig skade, en eksistentiel trussel, går forbi, hvordan har du det så? Med det samme bliver du blind, du kan ikke fungere, du kan ikke se. Så jeg sagde: "Had forstyrrer balancen i den menneskelige krop. Du fungerer ikke godt, du er tung, du kan ikke bevæge dig. Dit sind er altid optaget af det. Så i stedet for det, er livet stadig foran dig." Så jeg er et offer for tragedien og drabet på mine døtre, men jeg vil aldrig acceptere at være et offer for den sygdom, der hedder had.

Jeg siger til folk: "Accepter ikke at være et offer mere end én gang." I stedet for at blive ved med at være et offer – at være et offer er forbundet med stigmatisering. Brug al din energi på at ændre tragedien eller den udfordring, du står over for, til en mulighed. At gå fra at være et offer til en

overlever; at være en leder i denne verden. Det er det budskab, du sender til gerningsmanden, at modgiften til hævnen og had er succes og lederskab og at bevæge sig fremad. Det er det, jeg er fast besluttet på at gøre. Fordi mine døtre – jeg tror også, min tro lærte mig, at selv denne tragedie var af det gode. Jeg spurgte mig selv, hvorfor mine døtre blev udvalgt; hvorfor blev jeg reddet? Fordi hvis jeg var blevet et par sekunder længere sammen med dem, ville jeg være væk. Der er en mission; det ved Gud, og det ved vi ikke.

Derfor bekendtgjorde den israelske premierminister [Ehud Olmert] en ensidig våbenhvile på andendagen, da den [tragedien] blev dækket direkte af medierne. Det reddede andre liv. Det hjalp mig; det tilfredsstillede mig. Det symboliserede krigen, og det er den anden positive ting, der kom ud af dette; etableringen af Daughters for Life Foundation. For livet er, hvad vi gør det til – det har altid været sådan, og det vil altid være sådan. Det er i vores hænder. Du kan forme dit liv, som du vil have det. Lad ikke andre forme det for dig. Vær dig selv; undervurder ikke dig selv. Tag ansvar uden at bebrejde eller skamme dig, og fortsæt fremad.

Så jeg etablerede Daughters for Life, fordi jeg i mit liv som palæstinenser står i gæld til min mor, min kone og mine døtre. En palæstinensisk mor er helten, det er hende, der står bag den palæstinensiske nations overlevelseshistorie. Kvinder er dem, der giver liv; kvinder er dem, der nærer liv. Kvinder er dem, der ofrer alt for deres børn. Forestil dig en verden uden kvinder. Det er kvinderne, der udviser og spreder kærlighed, medfølelse og liv. De kan amme børnene. De har medfølelsen, kærligheden, beslutsomheden og venligheden. Det er derfor, jeg tror på kvinder. Nævn mig fem kvinder i verdenshistorien, som har stået bag krig. Du kan ikke finde fem, men hvor mange mænd kan du finde? Vi, i denne verden, kvinder og mænd; de blev skabt til at supplere hinanden, til at støtte hinanden. Kvinder er verdens skønhed.

Det er derfor, jeg har etableret Daughters for Life, for uddannelse af piger og unge kvinder fra Mellemøsten og Nordafrika, uden nogen form for diskrimination. Hvis politik diskriminerer baseret på race, etnicitet, farve eller religion, så inkluderer Daughters for Life alle. Det er inkluderende for alle, uden nogen form for diskrimination baseret på etnicitet eller religion: Palæstinensere, israelere, jordanere, syrere, libanesere, nordafrikanere, muslimer, jøder og kristne uden nogen form for diskrimination. Hvis politik splitter, samler Daughters for Life. Det er det budskab, vi ønsker i denne verden, for at opnå en stabil, bæredygtig verden er kvinders funktion og pligt, kvinders uddannelse, og at give kvinder mulighed for og evne til at udøve den rolle, de fortjener. Jeg er sikker på, at hvis det ikke lykkes for dem, vil de aldrig gøre det værre, end det er nu. Det er på tide at prøve. Jo mere vi ser kvinder sidde ved bordet, jo mere håbefuldt er det.

RASMUSSEN: Tilbage til at bryde voldsspiralen: Din datter Aya sagde: "Når jeg bliver voksen og mor, vil jeg have, at mine børn skal leve i en virkelighed, hvor ordet 'raket' bare er et andet navn for en rumfærg." Og din datter Bessan sagde i en dokumentar om fredslejren: "Vi tænker som fjender. Vi bor på hver sin side og mødes aldrig. Men jeg føler, at vi alle er ens, vi er alle mennesker." Du har også understreget, at palæstinenserne og israelerne er mere ens end forskellige.

For at vende tilbage til spørgsmålet om had, så sagde en meget ekstraordinær kvinde, Amelia Boynton Robinson, som var vicepræsident for Schiller Instituttet i mange år, og som var med i den amerikanske borgerrettighedsbevægelse, at "had ikke kun ødelægger den, der bliver hadet, men det ødelægger også den, der hader". Som du siger, er det gift. Da du flyttede til Canada, talte du i en synagoge. Du blev spurgt: "Okay, Dr. Abuelaish, men hvad lærer du dine børn om israelerne?" Hvad skete der så?

ABUELAISH: Mange tak for dette spørgsmål, for det er

opfattelsen og uvidenheden. Når vi ikke kender folk, har vi vores egne ideer. Så efter det, jeg oplevede, blev jeg inviteret til den synagoge, hvor der var omkring 1200 mennesker – muslimer, jøder, kristne, fra alle steder. De flyttede endda lokalet fra det ene til det andet på grund af antallet; de kunne ikke rumme alle. Og det var første gang i mit liv, jeg tog mine børn med til en begivenhed. Efter spørgsmålene spurgte de: "Hvad skal jeg lære mine børn bagefter?" Så mit svar til dem – som er på videoen – var: "Jeg praktiserer medicin med videnskabelig evidens, så mine børn er her." Jeg kaldte på min datter Raffah, som var ni år gammel. "Habibi Rafah, min skat, kom her. Fortæl dem, hvad jeg lærte dig under krigen, da bombardementerne kom alle vegne fra, huset rystede og var under beskydning." Hun var genert, og så begyndte hun at tale. Det, hun sagde, var: "Min far lærte os hebraiske ord. Oversættelsen for 'Jeg elsker dig'; 'Hvordan har du det?' " Det er svaret. Det er opfattelsen. Hvorfor denne fordom om, at palæstinenserne lærer deres børn at hade eller at være vrede? Vi hader ikke nogen, selv vores palæstinensiske digter Mahmoud Darwish sagde: "Vi hader ikke nogen; vi stjæler ikke fra nogen; og vi ønsker ikke at udslette nogen." Vi ønsker at blive anerkendt; vi ønsker at have vores værdighed, vores frihed. For det helligste i universet er mennesket og friheden, og vi er berøvet friheden.

Så jeg opfordrer indtrængende verden – verden er i øvrigt ikke fri, så længe palæstinenserne ikke er det. De er nødt til at zoome ind for at forstå, at verdens frihed er baseret på palæstinenserne's frihed.

RASMUSSEN: Vores partner, LaRouche-organisationen, har for nylig udgivet en video, " Oase-planen: LaRouches løsning på Mellemøsten." Den beskriver, hvad den amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche har foreslået og udviklet siden 1975. Idéen om fred gennem udvikling mellem Israel og et uafhængigt Palæstina, gennem samarbejde om at udvikle vandressourcer og anden infrastruktur, fordi vi mener, at vi

er nødt til at have en vision om en fremtidig fælles interesse i gensidigt fordelagtig økonomisk udvikling for at bygge bro over kløften. En vision, hvor israelere og palæstinensere kan leve fredeligt sammen, som en måde at bane vejen for fred på. Hvad synes du om forslaget til denne Oase-plan, og hvordan kan en vision om økonomisk udvikling være med til at skabe fred?

ABUELAISH: Det er et vigtigt element, fordi du taler om økonomi og udvikling. Økonomisk udvikling er et aspekt af et menneskes behov. Men vi har brug for udvikling i de forskellige sektorer og forskellige aspekter. Som en bygning, siger jeg. Bygningen har brug for et stærkt fundament, og økonomien og kapitalen er sikret. De [de internationale investorer] er bange. Man har brug for stabilitet og bæredygtighed, tryghed og sikkerhed. Enhver, der vil investere i en økonomi i Gazastriben – kan nogen nu gå hen og investere i Ukraine? Kan nogen investere i Ukraine nu? Nej, ingen vil investere i Ukraine, for det er ikke trygt, det er ikke sikkert. Hvis verden sagde: "Vi vil investere i Gazastriben", hvad ville de så sige? "Nej, jeg vil have tryghed, jeg vil have sikkerhed." Så økonomisk udvikling støtter og styrker de forhold, vi har brug for at forberede. Det fører til stabilitet, bæredygtighed og opbygning af tillid. Tillid er afgørende i et forhold. Så det første, man har brug for, er de midler, jeg talte om, for at økonomisk udvikling kan trives. Nummer et, lighed; for hvis vi ikke sidder [ligeværdigt ved samme bord] på samme tid, som vi siger udvikling, så tvivler jeg. Vi er nødt til at udfylde hullet med lighed.

Der er en kløft, så man er nødt til at udfylde kløften med lighed. Så bevæger vi os sammen på lige fod mod målet om økonomisk udvikling, der fører til stabilitet og bæredygtighed. At vende den mørke side i deres forhold og gøre det til en lysere side med følgende værdier: lige, retfærdig, fri, værdighed og udvikling. Det vil sige uden at lade nogen i stikken, uden at efterlade nogen tilbage. Og på en samarbejdende måde og inkluderende, ikke ekskluderende. Det er

det, jeg tror kan føre til et langvarigt [samarbejdsforhold], og folk vil sige, at det er den rigtige, den korteste vej, som kan hjælpe os med at komme videre.

Som jeg har sagt mange gange, vil militære midler og krige aldrig sætte en stopper [for vold]; det fører kun til mere blodsudgydelse, mere smerte, mere lidelse, mere had, mere vold og mere ekstremisme end nogensinde før. Kan vi ændre på det og forstå det? Fordi vi siger: "Aldrig igen, aldrig igen, aldrig igen." Vi er nødt til at lære, vi begår fejl i livet, men fejl er til for at lære af. En fejl er en fejl, hvis vi lærer af den og ikke gentager den. Hvis den bliver gentaget, er det ikke en fejl. Det betyder, at vi gør det med vilje, og at vi ikke har lært af det.

Jeg håber, at den 7. oktober bliver den sidste, vi oplever; at vi lærer af det og bruger det som en mulighed. Vi har et moralsk, etisk og menneskeligt ansvar; palæstinensere, israelere og det internationale samfund. De, der betalte prisen: de palæstinensiske børn, kvinderne, de sårede, ødelæggelserne og israelerne. Vores moralske ansvar for at holde dem i live ved at sprede håb, sende et budskab til dem om, at I banede vejen for denne udvikling baseret på de midler, vi taler om, at de spredte lyset for os alle. De var lys, der blev brændt for de kommende generationer, ikke for at blive afbrændt af politiske interesser. For i livet har vi en prioritet; prioriteten i livet er ikke fortiden. Fortiden er til at lære af. Prioriteten i livet er nutiden og fremtiden. Hvem er nutiden og fremtiden? Vores børn og de kommende generationer. Vi er ansvarlige; hvilken arv ønsker vi at efterlade dem? Hvis vi elsker dem, er vi nødt til at tage ved lære. For at give dem mulighed for at arve en tryk, sikker, sund, fredelig og fri fremtid. Det er det, vi er nødt til at arbejde sammen om. Det er ikke kun palæstinensere og israelere. Det internationale samfund bør træde til, fordi det er i hele verdens interesse. For det, der sker dér, er universelt. At løse det, at sætte en stopper for det, giver

håb til verden. Stol på det internationale samfund, og hele verden vil få gavn af det.

RASMUSSEN: Der er også den idé, du lige talte om, om at have et billede af fremtiden. Og at bestemme, hvad vi gør nu for at nå den fremtid. Vi har et billede – det er vores idé om Oaseplanen – men vores internationale formand Helga Zepp-LaRouche har også ofte brugt idéen om en katolsk biskop fra renæssanceperioden, kardinal Nicholas af Cusa. Han kaldte det modsætningernes sammenfald; at man aldrig kan løse konflikten på konfliktens niveau. At man er nødt til at hæve sig over det for at finde den fælles interesse, hvor folk så kan se, hvorfor de skal arbejde sammen. Han skrev endda et værk kaldet {De Pace Fidei}, {Troens fred}, for at finde en enhed blandt de mange forskellige religioner.

Til sidst i din bog talte du om, at du ligesom Martin Luther King har en drøm. Hvad er din drøm? Og har du nogle afskedsord til vores seere? Og lige før det talte du om din mission, også professionelt, om at bringe liv ind i verden. Det jødiske folk, når de vil sige "Skål!"... De siger faktisk "L'chaim!" – til livet. Hvis vi kunne gøre det til et fælles princip for at skabe enhed og fred mellem israelerne og palæstinenserne; at have det som et slogan – "Til livet!" Men hvad er din drøm, og har du nogle afsluttende ord til vores seere?

ABUELAISH: Min drøm, og mit håb, som jeg arbejder for, er at se en ende på palæstinenserens lidelser og at være frie, side om side med israelerne. Jeg ser det i en dynamisk verden, som jeg sagde. Intet er umuligt. Ingen forventede, at der en dag i 1994 ville være en positiv aftale mellem Yasser Arafat og Yitzhak Rabin, og at de ville give hinanden hånden. Så intet er umuligt. Verden er fuld af overraskelser, men overraskelser er ikke bare ord. Overraskelser og håb er værdier, som vi er nødt til at kæmpe for; og at se sandheden og forstå uden fordomme. Det vil gavne verden.

Som jeg sagde, har vi mange fællestræk mellem begge dele. Den

eneste garanti, mit håb er at se min nabo som en israelsk jøde; at leve side om side som ligeværdige, som frie. At vende vredens side, uvidenhedens-, arrogancens-, besættelsens-, undertrykkelsens- og umenneskelighedens side og finde sammen i fællesskab. Tro mig, jeg kan se det, hvis vi rækker hinanden hånden, palæstinensere og israelere. Du kan se det i Israel, sundhedssystemet i Israel er bygget af palæstinensiske israelere; 30%, 40% af sygeplejerskerne, lægerne, da jeg arbejdede der. Jeg drømmer om at se palæstinensiske børn og israelske børn i samme skole, på samme universitet, på lige fod med alle andre nationer. Tro mig, begge nationer venter på dette øjeblik. De er modstandsdygtige; de kan vende udviklingen. Jeg venter på at se det ske. Og personligt, når folk siger: "Det er kompliceret," så siger jeg: "Intet er kompliceret." Hvis der er en god vilje, er der en vej. Og vi er nødt til at finde vores vej med støtte fra det internationale samfund. Og fordi det er håbet og målet og drømmen for det internationale samfund, uden at være ligeglade, partiske, selektive eller medskyldige. Men at være fair og arbejde for rettigheder, lighed og retfærdighed for palæstinensere og israelere. Jeg siger til jer, israelerne, at den israelske interesse er mere rettet mod og med palæstinenserne. De har amerikanske jøder, du er en amerikansk jøde. Deres nære nabo, som er palæstinenser, er tættere på dem og mere forbundet med dem end jøderne i USA. Jeg bor i Canada, og mine naboer er jøder, så når jeg har brug for hjælp, er det første, jeg ringer til, min nabo. Så, de er nødt til at opbygge og styrke deres forhold som ligeværdige, frie og værdige naboer. Det er garantien for et godt liv for alle, hvor jeg værdsætter livet, og israelerne siger "L'chaim!"

RASMUSSEN: Tusind tak skal du have. Jeg opfordrer vores seere til at læse Dr. Abuelaishs bog og se filmen, når den er tilgængelig for jer. Vi ser den i eftermiddag. Jeg vil også opfordre jer til at tilmelde jer Schiller Instituttets gratis online-konference den 13. april, "Oase-planen: LaRouches løsning for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina,

og hele Sydvestasien.”

Tusind tak skal du have.

ABUELAISH: Det var med glæde, tak.

RASMUSSEN: Tak, fordi du talte til os, og vi ønsker dig al mulig held og lykke med at udføre din mission for fred og forsoning. Vi håber, at mange mennesker vil slutte sig til dig i denne mission.

ABUELAISH: Jeg har brug for, at dit institut slutter sig til os.

RASMUSSEN: Ja.

ABUELAISH: Tusind tak.

Epilog: Om medfølelse:

Efter at denne interviewer så dokumentarfilmen “I Shall Not Hate”, stillede hun Dr. Abuelaish et spørgsmål:

RASMUSSEN: Schiller Instituttet er opkaldt efter Friedrich Schiller, frihedens digter. Han, såvel som Mahatma Gandhi, understregede, at man er nødt til at fremkalde medfølelse for at åbne folks hjerter.

ABUELAISH: Jeg er enig med dig. Medfølelse betyder ansvar, at være autentisk, oprigtig og gøre det med mod. Vent ikke på at nogen fortæller dig, at du skal være medfølelse. Vær initiativtageren. Jeg sidder i den rådgivende bestyrelse for Coalition for Compassion. Medfølelse er afgørende.

RASMUSSEN: Din historie, først i bogen, i stykket om dig og nu i filmen, vil åbne folks hjerter. Friedrich Schiller brugte drama til at fremkalde medfølelse. Mahatma Gandhi sagde: “Vi kan ikke begå vold mod andre...”

ABUELAISH: Vold mod vold.

RASMUSSEN: Men din lidelse vil åbne folks hjerter.

ABUELAISH: Jeg er enig med dig, og det er vigtigt.

RASMUSSEN: Nu må vi handle for at stoppe lidelserne.

Schiller Instituttets video-interview med Palæstinas Ambassadør til Danmark H.E. Prof. Dr. Manuel Hassassian den 13. marts 2024

Interviewet af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, den 13. marts 2024.

H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian har haft en anset karriere inden for den akademiske og diplomatiske sfære. Hans akademiske ekspertise er inden for internationale relationer og konfliktløsning. Han er uddannet i Jerusalem, på American University i Beirut, og har opnået sin MA i internationale relationer og PhD i statskundskab på Toledo og Cincinnati universiteter i Ohio i USA. Han var professor og til sidst Executive Vice President på Bethlehem University på Vestbredden i Palæstina. Han underviste i konfliktløsning mellem Israel og Palæstina sammen med den israelske professor Edward Kaufman på universitetet i Maryland i 26 år.

Han var også PLO's førende rådgiver i spørgsmålet om Jerusalems status.

H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian blev derefter Det Palæstinensiske Selvstyres ambassadør i Storbritannien i 13 år, Ungarn i et år og senest Danmark i de sidste fire år.

Ambassadørens artikler i Palestine-Israel Journal: <https://www.pij.org/author/326> Mere omfattende CV: <http://passia.org/personalities/351>

Interviewet dækker mange områder, herunder især det påtrængende behov for at stoppe det nuværende folkemord i Gaza og volden og undertrykkelsen på Vestbredden, og fordømmer de vestlige politiske leders manglende støtte til at stoppe krigen; behovet for anerkendelse i FN og internationalt af en uafhængig palæstinensisk stat, og hvad det vil kræve i Israel at nå dertil; hans støtte til LaRouche-organisationens video "Oase-planen: LaRouches løsning på Mellemøsten" og ideen om fred gennem økonomisk udvikling for Israel og Palæstina; om hans kursus i israelsk-palæstinensisk konfliktløsning på University of Maryland; og hans varme lovprisning af Schiller Institutet.

Se den 14 min. lange video: The Oasis Plan – LaRouche's Solution for the Middle East fra LaRouche Organization:

Engelsk: <https://youtu.be/hjffHIIiXPmE>

Arabiske undertekster: https://youtu.be/551_XoiKUHA

Tilmeld dig Schiller Institutets gratis online-konference lørdag den 13. april 2024 kl. 11 EDT; 17 dansk tid: Oase-planen: LaRouches løsning for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien: <https://schillerinstitute.nationbuild...>

Kontakt: Palæstinensisk Mission i Danmark: +45 33 93 22 39; www.infopalestine.dk; info@infopalestine.dk

Schiller Institutet i Danmark: +45 53 57 00

51; si@schillerinstitut.dk
Schiller Instituttets hjemmesider:
Engelsk: www.schillerinstitute.com
Dansk: www.schillerinstitut.dk
Arabisk: <https://t.me/larouchearabic>

**Video: Atomkraftens
renæssance og dens brug for
Oase-planen og
international økonomisk
udvikling v/ Thomas Grønlund
Nielsen.
2. del af vores møde den 2.
marts 2024.**

Thomas Grønlund Nielsen er cand. scient. i fysik fra Niels Bohr Instituttet.

Forfatter til atomkraft trilogi:

- "Niels Bohr må vende sig i sin grav" (2013)
- "Den Grønne Atomkraft" (2018)
- "Den grimme atomælling" (2022)

NYHEDSORIENTERING   JANUAR- FEBRUAR 2024:

Danmark har pligt til at forhindre Israels folkedrab

Download (PDF, Unknown)

Møde den 2. marts: Støt LaRouches Oase-plan for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og området.

Se også videoen fra 2. del om atomkraft for Oase-planen og internationale udvikling

Talere: Ulla Sandbæk, fhv. præst og parlamentariker; Thomas Grønlund Nielsen, fysiker; Tom Gillesberg, formand.

Program:

1. LaRouches Oase-plan for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina

Tom Gillesberg, Schiller Instituttets formand

Tom vil vise Oase-plan videoen. Du kan også se den her, med skriftlig dansk oversættelse:

Video: Støt LaRouches Oase-plan for fred og udvikling mellem Israel og Palæstina, og i Sydvestasien

2. Danmark har pligt til at forhindre Israels folkedrab i Gaza **Gæstetaler: Ulla Sandbæk fra borgerforslagets initiativgruppe.**

Pastor emerita dvs. pensioneret præst

Medlem af Europa-Parlamentet for Folkebevægelsen mod EU 1989-1994 og for

JuniBevægelsen 1994-2004.

Folketingsmedlem for Alternativet 2015 – 2019.

Art of Living lærer på Vestbredden i Palæstina 2004-2011, 2 gang 3 mdr. hvert år, hvor hun underviste kvindelige politiske fangere.

3. Atomkraft for Oase-planen og international økonomisk udvikling

Gæstetaler: Thomas Grønlund Nielsen

Cand. Scient. i fysik fra Niels Bohr Institutttet.

Forfatter til atomkraft trilogi:

– "Niels Bohr må vende sig i sin grav" (2013)

– "Den Grønne Atomkraft" (2018)

– "Den grimme atomælling" (2022)

(Billede: Linked In)

Tom Gillesbergs tale: BRICS-landene og det kinesiske Belt & Road Initiativ. På Henry George Biblioteket i København.

[http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2016/10/Hg.mp](http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2016/10/Hg.mp3)

3

**POLITISK ORIENTERING den 4. januar 2024 med formand Tom Gillesberg:
Danmark skal ikke være vasal til USA men en fri nation, som samarbejder med BRIKS+ og andre nationer**

NYHEDSORIENTERING NOVEMBER- DECEMBER 2023: Stop folkemordet i Gaza. Fred gennem udvikling

Download (PDF, Unknown)

Danmark stemmer 'ja' til FN's Gaza våbenhvile resolution

Den 13. dec. 2023 (EIRNS) – Som udtryk for et voksende pres for at ændre Vestens politik i forhold til krigen i Gaza, stemte Danmark i går "ja" til FN's Generalforsamlings resolution om våbenhvile.

Danmark havde undladt at stemme ved afstemningen i FN's Generalforsamling i oktober, og klagede over at resolutionen ikke udtrykkeligt fordømte Hamas' terrorangreb den 7. oktober og ikke udtrykte støtte til Israels ret til at forsvare sig i henhold til international lov. Selvom gårsdagens resolution stadig ikke indeholdt disse punkter, stemte Danmark "ja" på grund af den humanitære katastrofe, der udspiller sig for øjnene af os alle.

Men udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen gav i dag en udvandet fortolkning af resolutionen, da han skulle forklare, hvorfor Danmark ændrede holdning:

– Vi stemte 'ja' til resolutionen, fordi den humanitære

situation i Gaza er katastrofal – der er behov for en humanitær pause i kamphandlingerne, ikke mindst så vi kan få mere nødhjælp frem til den nødlidende civilbefolkning.

– Med omtale af en "humanitær våbenhvile" lægges der vægt på det humanitære fokus og altså ikke en permanent våbenhvile. Regeringen bakker fortsat op om Israels ret til selvforsvar inden for den humanitære folkeret.

Tusindvis af mennesker demonstrerede i København den 10. december mod krigen i Gaza.

Foto: Michelle Rasmussen, Schiller Instituttet, fra demonstration den 10. december 2023 i København

---

Video: Danske lægers oprab til regeringen: Danske læger siger fra og ønsker varig våbenhvile i Gaza

(Schiller Instituttet har ikke været involveret i at lave videoen, men vi støtter indholdet.)

Tekst i forbindelse med videoen, som blev lagt ud på læge Suher Othmans Facebook side:

Den 7. december skal Folketinget behandle et borgerforslag om, at Danmark skal arbejde for en varig våbenhvile i Gaza.

Du kan hjælpe med at opnå en permanent våbenhvile ved at lægge pres på politikerne allerede nu.

Du kan skrive en mail eller ringe til en af partiernes udenrigsordførere, hvor du opfordrer dem til at stemme for lovforslaget.

Danske læger siger fra og ønsker varig våbenhvile.
Afskriftet findes nedenunder.

Her er linket til det opdateret borgerforslag om Gaza på Folketingets side (Udenrigsudvalget).

og her på vores side:

Opdateret borgerforslag om Gaza til 1. behandling i Folketinget på torsdag den 6. december: våbenhvile, efterforskning af brud på folkeretten, øge bistand til Palæstina samt arbejde for en politisk løsning

---

**Afskrift af videoen:
(Vejledende manuskript, ikke ordret.)**

Danske lægers opråb til regeringen

Som danske læger følger vi rædselsslagne med i den humanitære katastrofe, som lige nu udfolder sig i Gaza

Vi ser vores kolleger arbejde under umenneskelige forhold

Mere end 15,000 palæstinensere er blevet dræbt, deriblandt over 5,000 børn. 2/3 af de dræbte er kvinder og børn

Mange flere er savnede og ligger formentlig begravet under murbrokkerne.

Mange flere vil dø af sygdomme, som opstår af mangel på mad, mangel på rent drikkevand, af at bo tæt sammen, eller

under åben himmel

Af sygdomme som kan behandles, men som ikke bliver behandlet fordi sundhedsvæsnet er brudt sammen.

Flere hospitaler er blevet angrebet direkte

Ambulancer er blevet angrebet

Hundreder af sundhedspersonale er blevet dræbt

Flertallet af Gazas hospitaler fungerer ikke mere fordi de er ødelagt, eller fordi de mangler strøm og brændstof

Hospitalerne mangler udstyr, medicin, vand

Operationer er blevet foretaget uden bedøvelse

Kirurgerne kan ikke længere redde liv i Gaza

Det eneste hospital der behandler børne-kræft er bombet

Som kirurg/børnelæge – hvor målet med vores arbejde er at redde børn/mennesker – er det er hjerteskrærende at tænke på ...

Tusindvis af patienter i Gaza lever med svær nyresygdom, som kræver dialyse

Men grundet mangel på elektricitet og luftangrebene på hospitaler er dialysepatienter i risiko for at dø

Der er mere end 50,000 gravide kvinder, som ikke har ordentlig adgang til sundhedsfaglig hjælp

Det betyder, at de nyfødte og deres mødre er i risiko for at dø

Vi har sjældent før set så direkte og ødelæggende angreb på hospitaler og sundhedspersonale

Vi har brug for at fastslå:

At angribe hospitaler og andre sundhedsfaciliteter er brud på international humanitær lov

At blokere en hel befolknings adgang til mad, vand og elektricitet er brud på international humanitær lov

At bombe flygtningelejre, boligblokke, skoler så man dræber tusindvis af børn er brud på international humanitær lov

Det er krigsforbrydelser

Til de den danske regering:

Gaza er blevet en gravplads for tusinder af børn

Vi kræver omgående beskyttelse af civile, og af vores kollegaer i Gaza

Dette folkemord går imod vores værdier som danske læger

En humanitær pause er kun et lille plaster på et ødelagt samfund

Der er intet humanitært ved en 6 dages våbenhvile, der efterfølges af yderligere angreb

Vi kræver at vores regering presser utvetydigt på for en permanent våbenhvile i Gaza

Den fordrevne civilbefolkning skal kunne vende tilbage til deres hjem – eller det der er tilbage.

Den danske regering må presse på for at Israel overholder international humanitær lov.

Hvis ikke regeringen klart og tydeligt kan fordømme det der sker som krigsforbrydelser, så mister den internationale humanitære lov sit indhold

Regeringen må presse på for at sundhedsfaciliteter og sundhedspersonale respekteres.

Bombninger og angreb mod hospitalerne skal stoppe

Der skal tillades hurtig og uhindret adgang til humanitær nødhjælp til hele Gaza

Hospitalernes adgang til brændstof og elektricitet skal genoprettes

Vi skal handle nu

Vi har brug for en fordømmelse af den vilkårlige ødelæggelse

Vi kræver respekt for menneskeliv, uanset sprog, religion og hudfarve

Vi kræver en permanent våbenhvile

Hvad mere skal der til, før Danmark handler?

Vores stilhed og manglende handling gør os medskyldige i den humanitære katastrofe.

Gaza har brug for Danmark

Kræv permanent våbenhvile nu

#ceasefirenow
(våbenhvile nu)

Video: Stop folkemordet i Gaza// Oase-planen for fred gennem økonomisk udvikling. Schiller Instituttets møde den 16. december 2023

Program:

Stop folkemordet i Gaza, ved Tom Gillesberg, formand.

Lyndon LaRouches og Schiller Instituttets Oase-plan for fælles økonomisk udvikling i Israel-Palæstina, ved Feride Gillesberg, næstformand.

Følgende video fra 2010 blev vist under foredraget om Oase-planen:

Invitation:

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og international leder sagde den 9. december:

“Angrebet den 7. oktober, hvor 1.200 mennesker blev dræbt, skal helt klart fordømmes. Men den israelske hær fuldstændig uforholdsmæssige angreb siden da har dræbt mere end 16.000 palæstinensere, hvoraf 70% var kvinder, børn og ældre, og et

ukendt antal er begravet under murbrokkerne fra ca. 60% af alle huse i Gaza, som er blevet ødelagt eller beskadiget. Der er ingen mad, vand, medicin, elektricitet eller husly. 2,3 millioner mennesker er blevet fordrevet fra nord til syd, hvorefter de bliver bombet, uanset hvor de flygter hen. Der er ikke noget sikkert sted i Gaza, og nu bliver et meget stort antal mennesker "koncentreret" i et lillebitte område nær grænsen til Egypten.

"Der må omgående komme en våbenhvile, og der må indkaldes til en omfattende konference for Sydvestasien, som Kina har foreslået, for at gennemføre en to-statsløsning baseret på en generel økonomisk udviklingsplan, som Oase-planen, der blev foreslået af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, allerede i 1975. "

Det er folkemord.

Vi må gøre alt for at stoppe krigen, men også højne debatten gennem at komme med løsninger for en fælles fremtid. Her er citater fra EIR's leder den 1. december:

"Det er yderst vigtigt at forstå, at LaRouches Oase-plan er det manglende løsningskoncept og den strategiske flanke, der nu er tilgængelig for at mobilisere kræfter i hele verden. Oase-planen, eller en tilnærmelse, må gennemføres samtidig med vedtagelsen af en tostatsløsning i Palæstina, en løsning, som Benjamin Netanyahu for nylig har erklæret, at han agter at modsætte sig, uanset hvad verden mener."

Under mødet sagde Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale leder, "Så når vi siger, at vi nu er nødt til at placere Oase-planen midt i denne diskussion, sker det ikke i et vakuum, men det er den eneste måde, hvorpå vi kan håbe at løse denne krise ved at bruge det faktum, at momentum var til stede for det nye økonomiske system omkring BRIKS og BVI (Bælte- og Vej-Initiativet), der blev udvidet til Sydvestasien.... Det vi ønsker at gøre, ved at placere Oase-

planen midt i det hele, er at få folk i alle landene i Sydvestasien til at kæmpe for en bedre fremtid, til at kæmpe for deres ret til at have en anstændig levestandard, til at have uddannelses- og sundhedssystemer og meget andet til deres børn og børnebørn.”

En vigtig del af Oase-planen er at bygge mange afsaltningsanlæg, der producerer ferskvand, som kan gøre ørkenen grøn. Atomkraft vil være den mest effektive måde at forsyne disse anlæg med strøm.

(Udsat pga. sygdom: Fordraget om atomkraft ved Thomas Grønlund Nielsen)

Baggrund:

Video: Folkemordet i Gaza er afslutning på USA's og Vestens dominans. BRIKS+ er fremtiden. POLITISK ORIENTERING den 11. december 2023 med formand Tom Gillesberg.

Video: Hvad førte til krigen i Gaza, og hvad er exit-strategien?

Med Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien. Fra mødet i København den 11. november 2023. På engelsk.

Hæfte: Våbenhvile nu! Stop voldsspiralen. NYHEDSORIENTERING september-oktober 2023.

**Dansk Pædiatrisk Selskab:
Vi opfordrer til øjeblikkelig**

våbenhvile for at beskytte børn i Mellemøsten

Pressemeddelelse fra Dansk Pædiatrisk Selskab den 15. november 2023

Som børnelæger er vi forpligtede til at tale børnenes sag. Vi opfordrer til, at alle børn beskyttes som de skal efter Børnekonventionen og Geneve-konventionen, uanset nationalitet, etnicitet eller religion. Vi er forfærdede over den katastrofe for børn, som vi lige nu er vidne til i Mellemøsten.

Først ved det brutale terrorangreb i Israel d. 7. oktober, hvor omkring 30 børn blev slået ihjel, og flere blev taget som gidsler. Og den sidste måned er en humanitær katastrofe eskaleret under intense bombardementer i Gaza.

Flere end 4000 børn er blevet dræbt af bomberne [1][2]. Yderligere omkring 1000 børn vurderes fortsat at ligge under murbrokkerne, nogle måske i live.

Ingen anden væbnet konflikt i de sidste årtier har på så kort tid kostet så mange børn livet [3,4].

Boliger, hospitaler, sundhedsklinikker og skoler er blevet ødelagt. Befolkningens adgang til strøm, vand og brændstof er blevet blokeret. Adgang til nødhjælp er reduceret til en brøkdel af det, der normalt er nødvendigt i Gaza. En million mennesker er tvunget på flugt fra deres hjem til det sydlige Gaza, som heller ikke er sikkert.

Befolkningen mangler mad, drikkevand og basale lægemidler [5]. Grænserne er lukkede, ingen kan slippe væk.

Gazas hospitaler er under et enormt pres af de mange tilskadekomne. Vores kolleger rapporterer, at de er ved at løbe tør for alt, herunder medicin, udstyr og mest kritisk for brændstof til hospitalets nødgeneratorer. Sker dette,

vil det være fatalt for indlagte patienter, især for tidligt fødte børn i respiratorer.

WHO rapporterer om mere end 100 direkte angreb på sundhedsfaciliteter. 14 hospitaler er allerede lukkede. Mere end 400 sundhedsfagligt personale har mistet livet [6]. De sidste døgn er direkte bombeangreb på hospitaler med indlagte patienter taget til. Dette medfører også dårligere adgang til sundhed for børn med sygdomme. Der fødes i gennemsnit 180 børn om dagen i Gaza – mange af disse uden adgang til sundhedshjælp [7].

At tage børn som gidsler, at bombe hospitaler og ambulancer, at blokere civilbefolkningens adgang til mad, vand og elektricitet, og at bombe et tætbeholdt område, så tusindvis af børn mister livet repræsenterer et klart brud på international humanitær ret [8].

Børn er altid uskyldige i de voksnes konflikter. Ingen forbrydelse kan retfærdiggøre at slå børn ihjel.

Dansk Pædiatrisk Selskab bakker op om en nylig opfordring fra FN, WHO, UNICEF, Red Barnet og andre humanitære organisationer [9]. Vi opfordrer vores danske myndigheder til målrettet og utvetydigt at arbejde for:

- – øjeblikkelig humanitær våbenhvile
- – at Gazas grænser åbnes for uhindret adgang af nødhjælp, herunder vand, fødevarer, lægemidler, medicinsk udstyr og brændstof
- – at hospitaler og sundhedspersonale beskyttes mod angreb
- – at alle gidsler frigives

1. Women and newborns bearing the brunt of the conflict in Gaza, UN agencies warn

[Internet]. [henvist 3 november 2023]. Tilgået fra:

<https://www.unicef.org/press-releases/women-and-newborns-bearing-brunt-conflict-gaza-un-agencies-warn>

2. Child casualties in Gaza “a growing stain on our collective conscience” [Internet]. [henvist 30

oktober 2023].Tilgået fra: <https://www.unicef.org/press-releases/child-casualties-gaza-growing-stain-our-collective-conscience>

3. UN’s Children and Armed Conflict Agenda [Internet]. Defense for Children Palestine [henvist

10 november 2023].Tilgået fra: https://www.dci-palestine.org/grave_violations_against_palestinian_children_in_gaza_november_3

4. Israel-Gaza War: Atrocities against civilians can be the worst seen in decade – occupied

Palestinian territory | ReliefWeb [Internet]. 2023 [henvist 10 november 2023].Tilgået fra:

<https://reliefweb.int/report/occupied-palestinian-territory/israel-gaza-war-atrocities-against-civilians-can-be-worst-seen-decade>

5. WHO: civilians, patients, and health workers in Gaza spend night in darkness and fear

[Internet]. [henvist 30 oktober 2023].Tilgået fra: <https://www.who.int/news/item/28-10-2023-who-civilians-patients-and-health-workers-in-gaza-spend-night-in-darkness-and-fear>

6. Palestine. Infographics [Internet]. World Health Organization – Regional Office for the Eastern

Mediterranean [henvist 10 november 2023].Tilgået fra: <http://www.emro.who.int/opt/information->

resources/infographics.html

7. Palestine. October 2023 emergency situation reports [Internet]. World Health Organization – Regional Office for the Eastern Mediterranean [henvist 10 november 2023].Tilgået fra:

<http://www.emro.who.int/opt/information-resources/emergency-situation-reports.html>

8. How Does International Humanitarian Law Apply in Israel and Gaza? | Human Rights Watch

[Internet]. 2023 [henvist 10 november 2023].Tilgået fra: <https://www.hrw.org/news/2023/10/27/how-does-international-humanitarian-law-apply-israel-and-gaza>

9. Statement by Principals of Inter-Agency Standing Committee (IASC) on Israel and Occupied

Palestinian Territory [Internet]. [henvist 10 november 2023].Tilgået fra: <https://www.unicef.org/press-releases/statement-principals-inter-agency-standing-committee-iasc-israel-and-occupied>

Sven Pörksen, Formand København den 15.11.23

Klaus Birkelund Johansen, Næstformand

Hilde Hylland Uhlving, Udvalg for Global Børnesundhed

Tilde Rasmussen, Yngre Pædiatere

Foto: CC0

Vigtigt dansk tv-interview

mod krigen i Gaza med barnebarn af respekteret dansk-israelsk journalist

KØBENHAVN, 16. november 2023 (EIRNS) – I går aftes gav den israelske fredsaktivist May Pundik en halv times interview på engelsk på dansk TV2's program "Lippert", som vil få afgørende betydning i Danmark.

Her er linket til programmet.

Hun er direktør af A Land for All, Two States, One Homeland, barnebarn af den højt respekterede afdøde dansk-israelske journalist Herbert Pundik (chefredaktør for {Politiken}) og datter af afdøde Ron Pundak (en af de israelske forhandlere af Oslo-aftalen).

May Pundik rettede et skarpt angreb på den nuværende krig i Gaza, Netanyahu-regeringen, ideen om, at der kan findes en militær løsning (som skaber en farligere fremtid for Israel) og undertrykkelsen af intern israelsk kritik af krigen. Hun opfordrede til en våbenhvile, forhandlinger om at etablere en opdateret to-statsløsning, som afspejlet i hendes organisations politik om to suveræne stater med fri passage og samarbejde mellem staterne.

Omskrevet mere detaljeret: Selvom der ikke er nogen berettigelse for Hamas-angrebet, er baggrunden den israelsk-palæstinensiske konflikt, og den trykkoger vi har skabt. Vi kan ikke vende tilbage til status quo.

Mens hun og israelerne er i chok efter Hamas-angrebet, er der en destruktiv hævnmentalitet, som dehumaniser palæstinenserne. Man kan miste sit job eller blive arresteret, blot fordi man kritiserer drabene på børn i Gaza. Jeg kan ikke udtrykke det, jeg siger til dig nu, i Israel. Der foregår etnisk udrensning.

Baggrunden er den 20 år lange besættelse. Hun sagde, at Hamas blev brugt som et "aktiv" mod Den Palæstinensiske Myndighed, men i den tro, at vi ville have en militær fordel over Hamas, hvilket viste sig ikke at være tilfældet.

Israel har ret til at beskytte sig selv, men denne politik beskytter det ikke, men gør det værre. Der forekommer en uforholdsmæssig reaktion og massakrer. Man kan ikke bebrejde børnene for Hamas' angreb.

Den Palæstinensiske Myndighed er også undertrykkende over for palæstinenserne, og hun nævnte Marwan Barghouti som en potentiel leder.

Den eneste måde at skabe sikkerhed for Israel og stoppe den blodige cyklus er en bæredygtig fredsaftale. Oslo-aftalen, som hendes far var en del af, mislykkedes, fordi den ikke definerede et slutmål, og Rabin blev myrdet.

Vi har brug for international intervention fra USA, EU og de arabiske stater, også for at forhindre en splittelse mellem øst og vest.

Man kan ikke bekæmpe Hamas med militær magt, selv om man fjerner deres militære ledelse – det er en ideologi, og der er mange civile forgreninger. Vi har brug for en politisk løsning, og vi er nødt til at lære af hvorfor Oslo aftalen ikke lykkedes.

May Pundiks interview vil fungere som en intervention mod den danske regerings politik, som understreger Israels ret til at forsvare sig selv, men kun opfordrer Israel til at overholde international lov, kun opfordrer til humanitære "pauser" og opfordrer Israel til at lade humanitær hjælp komme ind. Udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen var netop i Israel og på Vestbredden for et par dage siden og gentog denne politik.

Men modstanden mod denne politik i Danmark er voksende.

Erklæring: 939 forskere og akademiske medarbejdere opfordrer til våbenhvile i Gaza og ende på besættelsen

Følgende debat indlæg blev bragt i Informations online version den 15. november 2023:

Vi tilslutter os akademikere verden over, der erklærer deres solidaritet med det palæstinensiske folk. Vi kan ikke se stiltiende til, mens den israelske stat dræber tusindvis af civile palæstinensere

Vi, forskere og akademiske medarbejdere i de nordiske lande, skriver denne solidaritetserklæring som svar på det åbne brev fra Birzeit University i Palæstina, adresseret til internationale akademiske institutioner, dateret 15. oktober.

Vi erklærer vores solidaritet med gruppen af professorer og ansatte ved Birzeit University, som kalder på vores akademiske pligt til at søge sandheden, tage afstand fra statsstøttet propaganda og holde de skyldige bag det igangværende folkedrab ansvarlige, inklusive dem, der støtter dem.

Vi tilslutter os med denne erklæring akademikere verden over, der viser deres solidaritet med det palæstinensiske folk. Vi kan ikke stiltiende se til, mens den israelske stat dræber tusindvis af civile palæstinensere foran vores øjne.

Vi sørger dybt over alle palæstinensiske og israelske civile,

der er blevet dræbt siden den 7. oktober, og vi forfærdes over de seneste ugers voldsomme eskaleringer, der har haft fatale konsekvenser for så mange civiles liv.

I overensstemmelse med FN's generalsekretær anerkender vi, at volden er rodfastet i den israelske stats kontinuerlige udvidelse af den ulovlige besættelse af palæstinensisk jord. I 75 år er det blevet dokumenteret, hvordan Israel som bosætterkolonial magt har udført voldelige handlinger, kategoriseret af FN som krigsforbrydelser, ligesom Israels indførelse af apartheid mod det palæstinensiske folk er veldokumenteret. Et system, der i høj grad er i strid med Genève-konventionen og international humanitær lov.

Videnskabens magt til at legitimere vold

Vi er nu vidner til, at disse krænkelser eskalerer ind i, hvad FN-repræsentanter advarer om som et begyndende folkedrab og en etnisk udrensning af palæstinensere i Gaza. Imens oplever palæstinensere på den besatte Vestbred en intensivering af vold og razziaer fra de israelske militære styrker og af angreb fra ulovlige bosættere.

Vi anerkender endvidere, at Israels langvarige ulovlige besættelse og forbrydelser mod menneskeheden er blevet fremmet gennem støtte fra det vestlige internationale samfund og dets ledere, institutioner og finansielle aktører; i øjeblikket ser vi, hvordan vestlige magter blokerer forsøg på våbenhvile.

Vi erklærer vores solidaritet med det palæstinensiske folk i vores opfordring til at få sat en stopper for folkedrabet og besættelsen. Vi kan ikke tillade, at Israel fortsætter den nuværende krig mod Gaza, og vi kan ikke tillade en tilbagevenden til status quo.

Status quo for det palæstinensiske folk betyder: at leve under Israels apartheidsystem og den 16 år lange belejring af Gaza med en land-, luft- og havblokade; det israelske militærs og bosætteres fortsatte vold mod civile palæstinensere på dem

besatte Vestbred, der tæller mere end 6.000 dræbte og 150.000 sårede alene mellem 2008 og 7. oktober 2023; Israels fortsatte ulovlige annektering af palæstinensisk jord gennem bosættelser siden 1967, der i dag tæller over 100.000 hektar; og Israels fortsatte ødelæggelse af palæstinensisk infrastruktur, herunder vandforsyning, oliventræer, landsbyer og andre essentielle dele af palæstinenserens liv.

Vi opfordrer vores regeringer og det internationale samfund til at støtte en øjeblikkelig våbenhvile og fri passage af nødhjælp til Gaza, at anerkende Palæstina som en suveræn nationalstat, støtte afkoloniseringen af palæstinensiske områder besat af Israel og at sætte en stopper for Israels apartheidsystem.

Som akademikere og forskere er vi bevidste om videnskabens magt til at legitimere såvel som at delegitimere vold. Vi tror på, at det er vores ansvar at opbygge velfunderet historisk og videnskabelig viden, der kan bidrage til en mere retfærdig verden, og at bruge vores ressourcer og platforme til at handle og tale imod brutalitet som følge af imperialisme, kolonialisme og folkedrab.

Vi forstår kampen for palæstinensisk befrielse som en iboende del af et større projekt, der handler om at stoppe undertrykkelse og kolonial vold i alle sammenhænge. Fra vores position i Norden betyder det også at gøre op med vores varige koloniale arv i forhold til Sápmi og Kalaallit Nunaat (Grønland). Vi anser disse kampe som sammenvævede.

Opfordringer til alle nordiske universiteter

Som forskere opfordrer vi nordiske universiteter og alle andre akademiske institutioner til at:

Kræve en øjeblikkelig våbenhvile. Dette skal give mulighed for værdige begravelser af døde og at forhindre sygdomsudbrud. Det inkluderer yderligere:

Den nødvendige genopretning af forsyning af vand, mad,

brændstof, medicin og humanitær hjælp.

Øjeblikkelig beskyttelse af hospitaler og sundhedscentre og omstødelse af de ulovlige og umenneskelige evakueringsordrer pålagt hospitaler.

Facilitering af sikker passage for tilskadekomne og kritisk syge personer med behov for medicinsk behandling.

Deltage i en boykot af samarbejde med israelske akademiske institutioner, indtil Israel afslutter sin krig mod Gaza og sætter en stopper for sin ulovlige besættelse af og apartheidstyre i Palæstina. Det er velkendt, at israelske akademiske institutioner er engagerede i statens militære strukturer, våbenindustri og i udvikling af våbenteologier, samt at de systematisk undergraver palæstinensiske akademikers ytringsfrihed og palæstinensiske studerendes ret til uddannelse. Vi understreger, at boykotten ikke vedrører samarbejde med individuelle israelske forskere, som tager afstand fra Israels bosættelseskoloniale besættelse, apartheid og de nuværende eskalerende massedrab på civile palæstinensere.

Trække alle økonomiske investeringer i israelske ulovlige bosættelser tilbage øjeblikkeligt. Som forskere er vi alvorligt foruroligede over, at flere skandinaviske universiteter har økonomiske investeringer i både israelske virksomheder, som er placeret i ulovlige bosættelser, og i virksomheder, som producerer teknologier til at opretholde apartheidsystemet.

Styrke samarbejdet med og støtten til palæstinensiske forskere, såvel som til kolleger, studerende og akademiske medarbejdere, der oplever konsekvenser af at udtale sig mod den israelske stats brud på international lov.

Fremme forskere, vidensproduktion og undervisning inden for områder som dekolonisering, mellemøstlig- og europæisk kolonihistorie, imperialism, racisme, international lov, menneskerettighedsstudier, freds- og konfliktstudier og andre områder, der understøtter et stærkt fundament af informeret,

saglig viden om situationen.

Link til artiklen publiceret i Information, med underskrivernes navne:

<https://www.information.dk/debat/2023/11/erklaering-939-forskere-akademiske-medarbejdere-opfordrer-vaabenhvile-ende-paa-besaettelsen>